இராஜராஜன்

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY
21 NOV 1968

சா. கணேசன்

தமிழக அரசு
தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை வெளியீடு

முதற் பதிப்பு. 1968.

தொ. பொ. ஆ. துறை. எண் 2.

இராஜராஜன்

சா. கணேசன்

விலை : 0.50

தமிழக அரசு

தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை அச்சகத்தில்

அச்சிடப்பெற்றது.

CONNE
21 NOV 1968
DRAS

பதிப்புரை

வடக்கே நர்மதைக் கரையிலிருந்து தெற்கே ஈழம் வரை ஒரு குடைக்கீழாண்ட தனிப் பெரும் தமிழ்ச் செல்வன் இராஜராஜன். அவன் தமிழ் இலக்கியத்துக்கும், கலைக்கும், சமயத்துக்கும், ஆட்சிக்கும் செய்துள்ள பணிக்கு இணையே இல்லை என்று கூட கூறலாம். அப்பெருந்தகையைப் பற்றி ஒரு பெரும் நூலல்லவா வேண்டும்! அப்பெரும் நூல் உருவாக இந்நூல் துணை புரியும் என்று இத்துறை நம்புகிறது. தமிழிலக்கியம், கலை, கல்வெட்டுகள் ஆகியவற்றில் ஆர்வமும், ஆழ்ந்த அனுபவமும் உள்ள திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் இந்நூலை எழுத இசைந்தமைக்கு இத்துறை நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டுள்ளது. வரலாற்று நூல்கள் அச்சிடும் திட்டப்படி, இது இரண்டாவது நூலாக வெளிவருகிறது. விரைவில் இராஜராஜனைப் பற்றிய ஒரு பெரும் நூல் வெளிவரும் என்ற நம்பிக்கையுடன் இந்நூல் வெளியாகிறது.

இரா. நாகசாமி.

21 NOV 1968

பொருளடக்கம்

இராஜராஜன் :

குலமுறை ... 1
தோற்றம் ... 18
வெற்றிகள் ... 28
திருமுறை கண்டது ... 37
பெரிய கோயில் எடுத்தது ... 42

பெருவுடையார் கோயில் :

செப்புத் திருமேனிகள் ... 47
திருவிழாக்கள் ... 51
பணிமக்களும் கூலி வகையும் 52

தஞ்சாவூர் :

தெருக்கள் ... 55

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY
21 NOV 1968
MADRAS

இராஜராஜீச்வரம் உடையார் கோயிலில் உள்ள ஓவியம்

CONGRESS LIBRARY
21 NOV 1963

இராஜராஜன்

குலமுறை

சோழ மன்னர்களில் ஒப்பற்றவனாகத் திகழ்ந்த முதல் இராஜராஜ சோழனுக்கு முன்னர் பல சோழ மன்னர்கள் சோழ நாட்டைச் சிறப்பாக ஆண்டிருக்கிறார்கள். சோழன் என்ற பெயர் எவ்வாறு வந்தது என்பதற்குக் காரணங்கள் ஏதும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. தமிழகத்தின் ஒரு பகுதியைத் தொன்று தொட்டு, சீருடனும் சிறப்புடனும், ஆண்ட ஒரு மன்னர் குலத்தைக் குறிக்கும் குடிப் பெயராகத் தான் இதனைக் கொள்ள வேண்டும். முன்னையோர் கண்ட முடிவும் இதுவே! சோழர் என்ற பெயரைத் தவிர இவர்களுடைய குலத்தைக் குறிக்க செம்பியன், வளவன் முதலிய பெயர்களும் பண்டைக் காலத்திலிருந்து வழக்கில் இருந்து வருகின்றன. இவர்களுடைய ஆட்சி பெரும்பாலும் காவிரி நதியை மையமாகக் கொண்டு விளங்கிய காரணத்தால் இவர்களைப் 'பொன்னி வளநாடர்' எனவும் கூறுவர்.

சோழர்களுடைய குலமுறையை மூன்று பிரிவாகப் பிரித்துக் கூறலாம்.

(1) வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள்.

(2) வரலாற்றுக் காலத்தில் (தெளிவாகக் கூறப்புகுங்கால்) சங்க காலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள்.

(3) சுமார் கி.பி. 850ல் விஜயாலயன் என்ற மன்னனால் மீண்டும் நிலை நிறுத்தப்பட்ட சோழப்பேரரசைச் சார்ந்த மன்னர்கள்.

வரலாற்றுக்கும் முன்

சோழ மன்னர்களுடைய குலமுறையைக் கலிங்கத்துப் பரணி "இராஜபாரம்பர்யம்" என்ற தலைப்பில் எடுத்துக் கூறுகிறது. ஒட்டக்கூத்தரால் பாடப்பெற்ற விக்கிரம சோழன் உலா, குலோத்துங்கச் சோழன் உலா, இராஜராஜன் உலா ஆகிய மூவருலாவிலும் இது குறிக்கப் பட்டுள்ளது. சோழர்களுடைய சில சாசனங்களிலும் குல முறை குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. அவற்றுள் சிறப்பாக முதல் இராஜேந்திர சோழனுடைய திருவாலங்காடு செப்பேட்டிலும், வீரராஜேந்திர சோழனுடைய கன்னியாகுமரிக் கல் வெட்டிலும் இது புலப்படுத்தப் படுகிறது.

சோழர்கள் சீர் தந்த தாமரையாள் கேள்வனாகிய திருமாலிடமிருந்து தங்கள் குலம் உதித்ததாகக் கூறுவர். திருமாலின் உந்திக் கமலத்து, பார் தந்த ஆதிக் கடவுள் திசைமுகன் தோன்றினர். அவர் மரீசி என்னும் அண்ணலைத் தோற்றுவித்தார். மரீசியின் மகன் காசிபன். காசிபன் கதிரோனாகிய ஆதித்தனைத் தோற்றுவித்தான். அவனுடைய மகன் மனு என்னும் பெயர் கொண்ட பேராளன். அவனே ஆவினது கன்றுக்கு நிகராகத் திருத்தேரைத் தன் காதல் மைந்தன் மீது ஊர்ந்த மறவோன், மனுநீதி சோழன் என்பான். அவனுடைய மகன் இக்ஷ்வாகு. அவனுக்கு அடுத்து மாந்தாதா. ஒரு துறையில் புல்வாயும் புலியும் நீர் அருந்தும் வண்ணம் நாட்டமைதியைக் காத்த அறவோன் எனப் புகழப் படுபவன் அவனே! அவனுக்கு அடுத்து இந்திர விமானம் ஊர்ந்த சோழன். அவனுக்கு அடுத்து தனது ஆற்றலால் துயில் காத்து, அரமகளின் மங்கலம் காத்து, அமராபதி எயில்

காத்த முசுகுந்த சக்கரவர்த்தி. அடுத்த ஒருவன், தேவரும் தானவரும் கடல் கலக்க எழுந்த அமுதத்தைக் கடவுளும் வானவர்களும் உண்ணும்படி வகை செய்தவன். அடுத்து, சிறிய புருவுக்காகத் தானே துலைத்தட்டில் ஏறிய சிபிச் சோழன். வஜ்ராயுதத்தையுடைய இந்திரனை காளை வாகன மாக்கி அதில் ஊர்ந்து போர் புரிந்த காகுத்தன் அடுத்தவனு வான். அடுத்து, பத்துத் தேர்களையுடைய மாற்ருர்களை ஒரே தேரால் வென்ற தசரதச் சக்கரவர்த்தி. அடுத்து, இராவ ணனை வென்ற இராகவன். கூற்றுவனுக்கு வழக்குரைத்த செம்பியன் அடுத்தவனுவான். தன்னுடைய செங்கோலுக்கு அஞ்சி மக்களுயிர் கவர எமனும் நடுங்கிய காரணத்தால் உயிர்பிரியா முதியோர்கட்காக முதுமக்கள் தாழி ஆக்கச் செய்த சுரகுரு அடுத்து வந்தவன். அவனையே நாபாகன் என்றும் முன்னையோர் குறிப்பர். ஆகாயத்தில் திரிந்த மதில் களாகிய கோட்டையைத் தகர்த்தெறிந்த 'தூங்கெயில் எறிந்த தொடித் தோட் செம்பியன்' அடுத்தவனுவான், பின்னர் மேல் கடலையும் கீழ்க் கடலையும் ஒன்று சேர்த்து அருஞ் செயல் புரிந்து ஓர் அரசகுமாரியை மணம்புரிந்த சமுத்திரஜித். பின்னர் குடமலையை அறுத்துக் காவிரி தந்த சிவூகன். இவனுக்குக் கவேர ராஜன், காந்தமன், சித்ரரதன் என்ற பெயர்களும் உண்டு. அடுத்து, இந்திரனை புலியென்று கொடியில் வைத்த ஒருவன். வாதராஜனை பணி கொண்ட ஒருவன். விமானத்தில் வானமிசை ஊர்ந்த ஒருவன். பாரதப் போரில் தருமனுக்கு உதவி செய்த ஒருவன். இவர்களனைவரும் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும்.

தமிழகத்தில், அக்காலத்தில் ஆங்காங்கே பல கதைகள் வழக்கில் இருந்திருக்க வேண்டும். அவையே சோழர் குலமுறை வரலாற்ருேடு இணைந்து விளங்குகின்றன. இதில் எது கதை, எது வரலாறு என்று பிரித்துக்கூற முடியாதபடி ஒன்ருே

டொன்று பின்னிப் பிணைந்து காணப்படுகின்றன. எனினும் சிபிச் சோழன், மனுநீதிச் சோழன் ஆகிய இவர்களுடைய வரலாறு சங்க காலத்திலேயே சிறப்பாக வழக்கில் இருந்திருக்கிறது. குடமலையை அறுத்துப் பொன்னி நதியைக் கொடுத்ததாக ஒரு மன்னன் குறிக்கப்படுகிறான். கரிகால் வளவனுக்கு முன்னர் காவிரியாறு தமிழகத்திற்கு உதவும் வகையில் செய்த ஏதோ ஒரு நிகழ்ச்சியை உணர்த்துவதாக இதைக் கொள்ளலாம். சுராதிராஜன் முதல் வரும் சோழர்களில் ஒருவன் சோழ மண்டலம் அமைத்தபின் ஆண்ட அரசர்கள் இராஜகேசரி, பரகேசரி என்று மாறி மாறிப் பட்டம் பூண்டார்கள் என்று கலிங்கத்துப்பரணி குறிக்கிறது. ஆனால் கதைகளில் வரும் சோழ மன்னர்களுக்கோ அல்லது சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த சோழ மன்னர்களுக்கோ இப்பட்டங்கள் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை.

சங்க காலத்தில்

சங்க இலக்கியத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள சோழ மன்னர்கள் கி. மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு வரை ஆண்டவர் ஆவார்கள் எனக் கருதப்படுகிறது. அவர்களில் யார் முன் ஆண்டவர், யார் பின் ஆண்டவர் என்பதிலே கருத்து வேறுபாடுகள் உண்டு. அதைத் திட்டவட்டமாக வரையறுத்துக் கூறுவதும் கடினம். சங்க காலச் சோழர்களில் கரிகாலன், பெருநற்கிள்ளி, கோச்செங்கணான், கோப்பெருஞ் சோழன், நலங்கிள்ளி, நெடுங்கிள்ளி முதலியோர் சிறந்தவர்களாவார்.

சங்க இலக்கியங்களில் குறிக்கப்பட்டுள்ள சோழ மன்னர்களில் மிகவும் சிறந்தவன் கரிகால் பெருவளத்தான். இவன் அழகிய தேர்களையுடைய இளஞ்சேட் சென்னி என்பவனின் புதல்வன். இவன் சிறுவனாக இருக்கும் பொழுது மாற்றார்களால் சிறையில் அடைக்கப்பட்டு அதிலிருந்து தப்பி வெளியே

றும்போது இவனது கால்கள் கருகியதால் கரிகாலன் என்று பெயர் பெற்றான் எனக் கூறுவர். இவன் பாண்டியர்களையும் சேரனையும் அவருடன் வந்த பதினொரு வேளிர்களையும் வெண்ணி என்ற இடத்தில் தோற்கடித்துப் பெரும் வெற்றி கண்டான். தஞ்சையிலிருந்து சுமார் பதினைந்து கல் தொலை விலிருக்கும் கோவில் வெண்ணியே இப்போர் நிகழ்ந்த இடம் என்று குறிப்பர். இப்போரில் தோல்வியுற்ற சேரமன்னன் நெடுஞ்சேரலாதன் புறப்புண்ணால் நாணி வடக்கிருந்து இறந் தான். வாகைப் பறந்தலை என்ற இடத்தில் கரிகாலன் ஒன் பது வேளிர்களைத் தோற்கடித்தான் என்று பரணர் குறிக் கிறார். ஒளியர், அருவாளர், வடவர், குடவர், பாண்டியர், இருங்கோவேள் முதலியோரை இவன் அழித்தான் என்று பட்டினப்பாலை குறிக்கிறது. கரிகாலன் நாங்கூர் வேளிர் மகளி ரை மணந்தான் என்று அறிகிறோம். இவன் உறையூரை வளப்படுத்திச் சிறந்த தலைநகராக்கினான். காவிரிப்பூம் பட்டி னம் சிறந்த துறைமுகமாகத் திகழ்ந்தது. இவன் காலத்தில் தமிழகத்திற்கும் மேலைநாடுகளுக்கும் வாணிகத் தொடர்பு சிறந்திருந்தது. காவிரி ஆற்றிற்குக் குறுக்கே கல்லணை அமைத்து காவிரியாற்றின் கரைகளையும் எழுப்பி சிறந்த வேளாண்மைக்கு அடிகோலியவன். பொன்னிக் கரை கண்ட பூபதி என்று புகழப் பெற்றவன். இவனுக்கடுத்து நலங் கிள்ளி நெடுங்கிள்ளி என்ற இருவர், சகோதரர்களான போதி லும் சோழ நாட்டை இரு பகுதிகளாகப் பிரித்துக் கொண்டு ஆண்டு வந்தனர். இவர்களிருவருக்கும் காரியாறு என்ற இடத்தில் நடந்த போரில் நெடுங்கிள்ளி இறந்து போனான். பின்னர் கல்லாகியும் இடங்கொடுத்து நட்பின்சிகரமாகத் திகழ்ந்தவன் என்று போற்றப்படும் கோப்பெருஞ் சோழன். அவனுக்கு தன் மகனுடன் போர் புரியும் நிலை, ஏற்பட்டது. பிறகு போரைத் தவிர்த்து வடக்கிருந்து உயிர் துறந்ததும் அவ னுடன் பிசிராந்தையாரும் வடக்கிருந்து உயிர் துறந்ததும் சங்

கப் பாடல்களில் போற்றப்படுகின்றன. சோழ மரபிலே மிகச் சிறந்த வீரனுகவும், ஒப்பற்ற சிவபக்தனுகவும் கல்வியைப் போற்றுவதிலே ஈடு இணையற்றவனுகவுந் திகழ்ந்த கோச் செங்கணுன் அடுத்தவனுவான். அவன் வெண்ணி, அழுந்தை முதலிய இடங்களில் மாற்ருர்களை வெற்றி கண்டான். சிவ பெருமானுக்கு எழுபது மாடக் கோயில்களை கட்டுவித்தவனு வான். 'எண்தோள் ஈசர்க்கு எழில் மாடம் எழுபது செய் துலகம் ஆண்ட செங்கணுன் கோச் சோழன்' என்று திருமங் கை மன்னன் இவனைப் புகழ்ந்துள்ளார். இவன் முந்தைப் பிறவியில் சிலந்தியாகி, திரு ஆனைக்காவிலே சிவபிரானிடம் சிறந்த பக்தியோடு விளங்கியதால் சோழனுகப் பிறந்தா ரென்று அப்பர் பெருமான் குறிப்பிடுகிருர்.

> சிலந்தியும் ஆனைக்காவில் திருநிழற் பந்தர் செய்து
> உலந்தவன் இறந்தபோதே கோச்செங் கணுனுமாக
> கலந்தநீர் காவிரிசூழ் சோணுட்டுச் சோழர் தங்கள்
> குலந்தனில் பிறப்பித்திட்டார் குறுக்கை வீரட்டனுரே.

என்று அப்பர் பெருமானுல் போற்றப்படும் பேறு பெற்ற வன். இம்மன்னன் கணைக்காலிரும்பொறையோடு பொருது கணைக்காலிரும் பொறையைச் சிறைப்படுத்தினுன். பொய் கை என்ற புலவர், களவழி என்ற பாடலை இவன் மீது பாட, அப்புலமைக்குப் பரிசாக மாற்ருனுகிய சேர மன்னனை விடு வித்த பெருந்தகை. வீரத்திலும் புலமையைப் போற்றுவதி லும் சிவபக்தியிலும் இவனுக்கு ஒப்பாக முதல் இராஜ ராஜனைக் குறிக்கலாம். கோச்செங்கணுனுக்குப் பிறகு சில சோழ மன்னர்கள் ஆண்டிருக்க வேண்டும். ஆனுல் அவர் களைப் பற்றிய விவரங்கள் தெளிவாகக் கிடைக்கவில்லை.

சோழ நாடு சங்க காலத்திற்குப் பிறகு களவரர் (களப் பிரர்) வசமாயிற்று என் று அறிகிறேம். காவிரிப்பூம்பட்டி னத்தில் ஒரு பௌத்த விகாரத்தில் இருந்த புத்ததத்தர் என்ற பௌத்தத் துறவி எழுதிய 'வினயவினிச்சயம்' புத்த

வம்சாத்தகதா, முதலிய நூல்களில் சோழ மண்டலத்தை அச்சுதவிக்காந்தன் என்ற களவர மன்னன் ஆண்டதாகக் குறிக்கிருர். களவரர் யார் என்பதைப் பற்றி பல கருத்துக் கள் கூறப்படுகின்றன. முடிந்த முடிவாக எதையும் சொல்லு வதற்கு உரிய சான்றுகள் இதுவரைக் கிடைக்கவில்லை. ஆயி னும் திரு. கே. ஆர். வெங்கடராம ஐயர் அவர்கள் கருத்து ஏற்புடைத்தாகத் தோன்றுகிறது. மைசூர் பிரதேசத்தில் நந்தி மலைப் பகுதியிலிருந்து கோலார் வழியாகத் தமிழகத் தை அடைந்த ஒரு குறுநில மன்னர் குடியைச் சேர்ந்தவர் களே களவரர்களாக இருக்கக்கூடும். அவர்கள் நேரே காவிரிக் கரையை அடைந்து சோழ நாட்டைக் கைப்பற்றி அங்குத் தங்கள் ஆட்சியை ஏற்படுத்தி யிருக்க வேண்டும். "கி.பி. 7, 8, 9 ஆம் நூற்ருண்டுகளில் செந்தலையைத் தலை நகராகக் கொண்டு ஆண்ட முத்தரையர்களே களவரராக இருக்கக் கூடும்" என செந்தலைக் கல்வெட்டில் முத்தரை யர்கள் 'களவர்' என்று குறிக்கப் படுவதை திரு. கே. ஆர். வெங்கடராம ஐயர் சான்ருகச் சுட்டிக் காட்டுகிருர்கள். கள வரர்கள் முத்தரையர்கள் தானு, அன்றேல் களவரர்களுக்கும் முத்தரையர்களுக்கும் இருந்த தொடர்பு என்ன என்பன ஆராய்ச்சிக்குரிய விஷயம். ஆனல், விஜயலாயன் தன்னு டைய ஆட்சியை ஏற்படுத்துவதற்கு முன்னர் சுமார் இரு நூறு ஆண்டுகள் முத்தரையர்கள் தஞ்சைப் பகுதியை ஆண்டு இருக்கிருர்கள் என்பது தெளிவு. இப்பொழுது நியமம் என பெயர் விளங்கும் செந்தலை அவர்களுடைய தலைநகரமாகத் திகழ்ந்தது. தஞ்சையும் வல்லமும் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்த நகரங்களாக அவர்களுடைய ஆட்சியில் திகழ்ந்திருக்க வேண்டும். செந்தலைக் கல்வெட்டில் முத்தரையன், தஞ்சை யர்கோன் என்றழைக்கப் படுகிருன். திருச்சிராப்பள்ளி மலையின் மேல், பின் புறத்தில் இயற்கைக் குகைத்தளம் ஒன்று உள்ளது. அதில் கி.பி. ஆறு, ஏழாம் நூற்ருண்டைச் சேர்ந்த

எழுத்துகளில் "தஞ்ச ஹரக" என்ற பெயர் காணப்படுகிறது. தஞ்சையைக் கைப்பற்றியவன் என்பது இதன் பொருள். பல்லவமன்னன் சிம்மவிஷ்ணு என்பான் காவிரிக் கரை வரை தன் ஆட்சியை விரிவு படுத்தினன் என்று அவனுடைய செப்பேடு குறிக்கிறது. சிம்ம விஷ்ணுவோ அல்லது அவன் மகன் மகேந்திரனே காவிரி வரையுள்ள நிலப் பகுதியைக் கைப்பற்றிய போது தஞ்சையையும் கைப் பற்றி "தஞ்ச ஹரக" என்ற பெயரை பூண்டிருக்கக் கூடும். இதுவரை கிடைத்துள்ள கல்வெட்டுகளில் தஞ்சையைக் குறிக்கும் மிகவும் தொன்மையான கல்வெட்டு இதுவே. கி.பி. ஏழாம் நூற்றுண்டை ஒட்டியே தஞ்சை சிறப்பைப் பெற்றிருந்தது என்பதற்கு இது ஒரு சான்றுகும். இதற்கு முன்பு தஞ்சையைப் பற்றிய வரலாற்றுச் செய்தி ஒன்றும் நமக்குத் தெரியவில்லை. கி.பி. ஏழாம் நூற்றுண்டிலிருந்து ஒன்பதாம் நூற்றுண்டு வரை முத்தரையர்கள் தஞ்சையை ஆண்டிருக்கிருர்கள். அவர்களுக்கு வடபுறத்தே பல்லவப் பேரரசும் தென்புறத்தே பாண்டியப் பேரரசும் அக்காலத்தே சிறப்புற்றுத் திகழ்ந்தன. அவ்விரு பேரரசுகளும் ஒன்ருேடொன்று மோதும் போது முத்தரையர்கள் இடையிலே சிக்கித் தவித்தார்கள். தங்களுடைய நிலையை காத்துக் கொள்ள எந்தப் பேரரசின் கை ஓங்குகிறதோ அத்துடன் இணைந்து கொண்டனர். எனவே தஞ்சை பல காலம் பல்லவர்களுடைய ஆதிக்கத்தின் கீழும்' இருந்திருக்க வேண்டும்.

விஜயாலயன் முதல்

இந்த நிலையில் சுமார் கி.பி. 850 ல் ஒரு மாபெரும் பேரரசைத் தோற்றுவித்த புகழாளனுக விஜயாலயன் தோன்றினன். இவன் முதலில் உறையூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு தன் ஆட்சியைத் தொடங்கியிருக்க வேண்டும். அப்பொழுது பல்லவர்களின் கீழ் ஒரு சிற்றரசனுக இருந்தான். தஞ்சை

யை ஆண்ட முத்தரையர்களோ, பாண்டியர்களுடன் சேர்ந்திருந்தனர். எனவே விஜயாலயன் பல்லவ அரசர்களுக்கு உதவியாக, தஞ்சையின் மீது போர் தொடுத்து முத்தரையர்களிடமிருந்து அதைக் கைப்பற்றினன். இத்துடன் முத்தரையர்களுடைய ஆதிக்கம் ஒடுங்கியது.

விஜயாலயன் விளையாடுவதற்குத் தன் மனைவியைக் காதலுடன் எவ்வாறு கைப்பற்றுவானே அவ்வாறு எழில் வாய்ந்ததும், சுதை வேலைப்பாடுகள் நிரம்பிய மாளிகைகளையுடையதுமான தஞ்சையை விளையாட்டாகக் கைப்பற்றினன் என்று திருவாலங்காடு செப்பேடு குறிக்கிறது. கன்னியாகுமரிக் கல்வெட்டு, தஞ்சாபுரி குபேரனுடைய அழகாபுரியை ஒத்திருந்தது என்றும் அதை விஜயாலயன் கைப்பற்றி அங்கு தேவர்களாலும் வணங்கப்படும் நிசும்பசூதனிக்கு ஒரு கோயிலைத் தோற்றுவித்தான் என்றும் குறிக்கிறது. விஜயாலயன் காலத்திலேதான் தஞ்சை சோழர்களுடைய தலைநகராக மாற்றப்பட்டது. நகர் விரிவாக்கப்பட்டு, கோட்டை கொத்தளங்களெல்லாம் சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டன. தன்னுடைய தஞ்சை வெற்றியின் பெருமிதத்தால் இவன் 'தஞ்சை கொண்ட பரகேசரி' என்ற பட்டம் பூண்டான். பல போர்களைப் புரிந்து எத்தனையோ வெற்றிகளை இவன் அடைந்திருக்க வேண்டும். அதனலேயன்றே தொண்ணூற்றாறு விழுப்புண்கள் பெற்றவன் என்று இவனை மூவருலாக்களும் புகழ்கின்றன!

"மீதெலாம்
எண்கொண்ட தொண்ணூற்றின் மேலும் இரு மூன்று
புண்கொண்ட வென்றிப் புரவலன்."

என்று, விக்கிரம சோழனுலாவும்,

"அடுத்தடுத்துச்
சீறும் செருவில் திருமார்பில் தொண்ணூறும்
ஆறும் படுதழும்பின் ஆகத்தோன்"

என்று குலோத்துங்கனுலாவும்,

தொழும்புடைய ஆகத்துத் தொண்ணூறு மாறும்
தழும்புடைய சண்டப்ரசண்டன்.

என்று இராசராசனுலாவும் இவனைப் போற்றுகின்றன. இவன் காலத்திலிருந்துதான் பரகேசரி, இராஜகேசரி என்ற பெயர்கள் சோழ மன்னர்களுக்கு மாறிமாறிக் காணப்படுகின்றன. விஜயாலயன் கி. பி. 850 லிருந்து 870 வரையிலும் ஆண்டான்.

அவன் மகன் ஆதித்த சோழன் (கி. பி. 871 — 907) ஆவான். இவன் முதலில் பல்லவ அரசனாகிய அபராஜிதனின் சிற்றரசனாகத் திகழ்ந்தான். அவனுடன் சேர்ந்து திருப்புறம்பியம் என்ற இடத்தில் நடந்த போரில் பாண்டியனைத் தோற்கடித்தான். பிறகு தன்னுடைய படைவலியையும் துணைவலியையும் பெருக்கிக் கொண்டு அபராஜிதன் மீதே போர் தொடுத்து அவனைக் கொன்றான். இதுவரை சிற்றரசாகத் திகழ்ந்த சோழ அரசு இப்பொழுது தனி அரசாகத் தலை தூக்கியது. ஆதித்தன் விரைவில் தொண்டை மண்டலத்தையும் வென்று சோழப் பேரரசை உண்டாக்கினான். பின்னர், கொங்கு மண்டலத்தையும் வென்று அதைச் சோழப் பேரரசுடன் சேர்த்தான். வடக்கே காளத்தியிலிருந்து வெள்ளாறு வரை, கொங்கு மண்டலம் உள்பட, ஒரு குடைக்கீழ்ச் சோழப் பேரரசைத் தோற்றுவித்தான். அக்காலத்தில் கேரளத்தை ஆண்டு வந்த ஸ்தாணுரவி என்பவனுடன் நட்புப் பூண்டிருந்தான். பல்லவ இளவரசி காடு வெட்டிகள் என்பவளை இவன் மணந்தான். இரட்ட மன்னன் இரண்டாம் கிருஷ்ணனுடைய மகள் இளங்கோ பிச்சி என்பவள் இவன் பட்டத்தரசியாக விளங்கினாள்.

ஆதித்தன் ஒரு சிறந்த சிவபக்தன். தில்லைக் கூத்தனிடம் எல்லையில் அன்பு கொண்டவன். அதனால் கொங்கு நாட்டுப் போரில் வெற்றி பெற்றுத் திரட்டி வந்த பொன்னைக்

கொண்டு தில்லைச் சிற்றம்பலத்திற்குப் பொன் வேய்ந்தான். சைய மலையிலிருந்து புகார் வரை, காவிரியாற்றின் கரையில் சிவபிரானுக்கு நூற்றெட்டுத் திருக்கோயில்களை எழுப்பித் தான் என்றால் இவன் சிவபக்திக்கு ஈடும் எடுப்பும் எங்கு காண வல்லோம்?

"கோதிலாத் தேறல் குனிக்கும் திருமன்றம்
காதலால் பொன் வேய்ந்த காதலன்"

என்று விக்கிரம சோழன் உலா புகழ்பாடுவது இவனையே!

இவன் 'கோதண்டராமன்' என்ற ஒரு பட்டப் பெயரையும் மகிழ்ந்து சூடிக் கொண்டிருந்திருக்கிறான். காளத்தி அருகில் தொண்டைமானாடு என்ற இடத்தில் இவன் மரித்த இடத்தில் இவன் மகன் பராந்தகன் ஒரு பள்ளிப்படைக் கோயிலைச் சமைத்தான். அதற்குக் கோதண்டராமேச்சுரம், அல்லது ஆதித்தேச்வரம் எனப் பெயர் விளங்கியதாக அறிகிறோம். இங்ஙனம் இவனுக்கு இராமன் மீது ஏற்பட்ட ஈடுபாட்டிற்குக் கம்பனும், அவனுடைய இராமாயணமுமே காரணமாக இருந்திருக்க வேண்டும். செவிக்குத் தேன் என இராகவன் புகழினைத் திருத்தும், கவிக்கு நாயகனான கம்பன் இவன் காலத்து, இவன் நட்புக்கு உரியவனாய் வாழ்ந்தவன்.

இராமனுடைய குல முறையைக் கூற வந்த கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன், "ஆதித்தன் குல முதல்வன் மனுவினை யார் அறியாதார்?" என்று தொடக்கத்திலேயே கூறுவதிலிருந்து இவ்வுண்மை தெள்ளிதிற் புலனாகும்!

ஆதித்தனுக்குப் பின் அவன் மகன் பராந்தகன் சோழப் பேரரசின் மன்னனாக முடிசூடி, அரசு கட்டில் ஏறினான்.

பராந்தகன் முடிசூடியவுடன் பாண்டியர் மீது படையெடுத்தான். அப்பொழுது பாண்டிய அரசனாக வீற்றிருந்த இராஜசிம்மன் என்பவன் பராந்தகனிடம் தோற்று ஈழ நாட்

டின் உதவியைக் கோரினுன். பராந்தகன் மதுரையைக் கைப் பற்றி 'மதுராந்தகன்' என்ற பட்டத்தைப் பெற்றுன். ஈழத் துப்படை வெள்ளூர் என்ற இடத்தில் தோற்ருேடியது. பாண்டிய மன்னன் தம்முடைய முடி, பண்டாரம் முதலிய வற்றை எடுத்துக் கொண்டு ஈழத்துக்குள் தஞ்சம் புகுந் தான். பராந்தகன் 'மதுரையும் ஈழமும் கொண்ட பரகே சரி' என்ற பட்டத்தைப் பூண்டான். இரட்ட மன்னன் இரண்டாம் கிருஷ்ணன் பராந்தகன் மீது படையெடுத்து அவனிடத்தில் தோல்வியுற்றுன். பராந்தகன் பாணர்களை யும் வைதும்பர்களையும் வென்றுன். இவனுக்கு உறுதுணை யாகக் கங்க மன்னன் இரண்டாம் பிருதிவீபதி என்பவன் இருந்தான். பராந்தகனுக்கு இராஜாதித்தன், கண்டராதித் தன், அரிஞ்சயன் என்று மூன்று மக்கள் இருந்தனர். இளங் கோவான இராஜாதித்தன் திருமுனைப்பாடி நாட்டில் ஒரு பெரும் சேனையுடன் தங்கி, சோழ நாட்டின் வட எல்லையைக் காத்து வந்தான். இராட்டிரகூடத்தில் முடி சூடிய மூன்றும் கிருஷ்ணன் பெரும் படையுடன் சோழ நாட்டின் மீது பாய்ந் தான். தக்கோலம் என்ற இடத்தில் நடந்த கடும் போரில் யானை மீதமர்ந்து வீரப் போர் புரிந்த இராஜாதித்தன், பூது கன் என்பவனுல் கொல்லப் பட்டான். யானை மீது அமர்ந்து போர் புரியும் போது இறந்ததால் 'ஆனை மேல் துஞ்சிய தேவர்' என்று இவனை அழைப்பர். மூன்றும் கிருஷ்ணன் காஞ்சியைக் கைப்பற்றி செங்கற்பட்டு, தென்னுற்காடு, வட ஆற்காடு, மாவட்டங்களில் பல பகுதியைத் தன் ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வந்தான். 'கச்சியும் தஞ்சையும் கொண்ட கன்னரதேவன்' என்று பட்டமும் பூண்டான். மூன்றும் கிருஷ் ணனுடைய கல்வெட்டுகள் செங்கற்பட்டு, தென்னுற்காடு, வட ஆற்காடு ஆகிய மாவட்டங்களில் காணப்படுகின்றன. இவன் தஞ்சையைக் கைப்பற்றியதாகக் கூறுவது ஐயத்திற்கு இடமளிப்பதாக உள்ளது. மிகப் பெரிய வெற்றி கண்டு

சுமார் நாற்பத்தைந்து ஆண்டுகள் சோழப் பேரரசை ஆண்ட பரகேசரி பராந்தகன் இந்த தாக்குதலைச் சமாளிக்க வேண்டியதாயிற்று. தலைமகன் இறந்த பின்னர் பராந்தகன் அதிக நாள் வாழவில்லை.

பராந்தகன் காலத்தில் பல கோயில்கள் கட்டப் பெற்றன. பராந்தகனும் தில்லைச் சிற்றம்பலக் கோயிலுக்குப் பொன் வேய்ந்ததாக அறிகிறோம். அவன் காலத்தில்தான் ஊர்ச் சபைகளுக்கு அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையை விரிவாகக் குறிக்கும் உத்தரமேரூர் சாசனம் கல்வெட்டில் பொறிக்கப் பட்டது.

பராந்தகன் இறந்த பிறகு அவனது இரண்டாவது மகன் கண்டராதித்த தேவர் சோழ அரியணை ஏறினன். அவர் காலத்தில் தெற்கே பாண்டியர்கள் தொல்லை கொடுத்து வந்தனர். சோழப் பேரரசின் வடபகுதியான செங்கற்பட்டு, வடாற்காடு, தென்னாற்காடு ஆகிய மாவட்டங்களின் பெரும் பகுதி இராட்டிரகூட மன்னனின் கையிலேயே இருந்தது. இவற்றை மீட்பதற்கு கண்டராதித்தன் போர் முரசு கொட்டினர். ஆனல் அவ்வளவு எளிதில் இப்பகுதிகளை மீட்க முடியவில்லை. இவருக்கு 'மேற்கெழுந்தருளின தேவர்' என்ற பெயர் காணப்படுகிறது. மேற்குத் திசையிலே சோழப் பேரரசை மீட்கும் செயலில் இவர் இறந்திருக்கக் கூடும் என்பதை இப்பெயர் செப்புகிறது. இவர் இறக்கும் பொழுது அவருடைய மதுராந்தகன் என்ற மகன் சிறுவனக இருந்தான். அவன் செம்பியன் மாதேவியாரின் திருவயிற்றில் உதித்தவன். கண்டராதித்த சோழர் சிறந்த வீரர். ஆயினும் அவர் தில்லைப் பெருமானிடத்துச் சிறந்த பக்தி கொண்டு விளங்கினர். தில்லைப் பெருமான் மீது திருவிசைப்பா பாடியுள்ளார். ஆதலின் அவரது சைவநெறித் தொண்டு அவரது வீரத்துக்கும் மேம்பட்டு நின்றது. தன்னை

தஞ்சை, உறையூர் இரண்டிற்கும் தலைவன் என்று திருவிசைப்பாவில் குறிக்கிறார். கண்டராதித்த தேவர் இறக்கும் போது மதுராந்தகன் குழந்தையாக இருந்ததால் அவரின் இளவல் அரிஞ்சயன் அரியணை ஏறினன். இவனுக்கு அரிந்திகை என்றும் அரிகுலகேசரி என்றும் பெயர்கள் இருந்தன. இவனும் சோழ அரசின் வடபகுதியை மீட்கும் பணியில் ஆற்றூர் என்ற இடத்தில் இறந்தான். முதல் இராஜராஜன் மேல்பாடி என்ற இடத்தில் இவருக்கு ஒரு பள்ளிப்படையை எழுப்பி அதை அரிந்திகை ஈச்வரம் என்று பெயரிட்டான். ஆற்றூர் என்பது மேல்பாடியின் ஒரு பகுதியாக இருந்திருக்க வேண்டும். இவருக்கு ' ஆற்றூர்த் துஞ்சிய தேவர் ' என்ற பெயர் காணப்படுகிறது.

அரிஞ்சய தேவர் இறக்கும் பொழுதும் கண்டராதித்தரின் மகன் மதுராந்தகன் சிறுவனுகவே இருந்தான். ஆதலின் அரிஞ்சய தேவருக்கு (வைதும்பக் குடியில் வந்த) கல்யாணி என்ற மாதேவியாரிடத்துப் பிறந்த சுந்தர சோழன் என்பவர் பட்டத்துக்கு வந்தார். இவருக்குப் பராந்தகன் என்ற பெயர் காணப்படுகிறது. சுந்தர சோழ பராந்தகன் பட்டத்துக்கு வந்ததும் பாண்டியனை அடக்கத் தென் திசை மீது படையெடுத்தார். அவருக்கு உதவியாக அவரது தலைமகன் ஆதித்த கரிகாலன் என்பவன் உறுதுணையாக நின்றுன். அப்பொழுது பாண்டி நாட்டில் வீரபாண்டியன் என்பவன் ஆண்டு வந்தான். சேவூர் என்ற இடத்தில் நடந்த போரில் வீரபாண்டியன் தோற்றுன். முதலில் மதுரைக் கைப்பற்றப் பெற்றது. சுந்தர சோழர் 'மதுரை கொண்ட இராஜகேசரி' என்ற பட்டம் பூண்டார். ஆதித்தன் 'வீரபாண்டியன் தலைகொண்டான்' என்ற பெயர் கொண்டார். வீரபாண்டியனுக்கு உதவியாக வந்த ஈழத்துப் படையும் தோற்றோடியது. கொடும்பாளூர் சிறிய வேளார் ஈழத்தின் மீது படையெடுத்தார். சுந்தர சோழன் வடாற்காடு, தென்னுற்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்

டங்களை இராட்டிரகூடர் வசமிருந்து மீட்டார். அவருடைய பெரு முயற்சியால் சோழப் பேரரசு மீண்டும் விரிவடைந்தது. காஞ்சியில் ஒரு மாளிகை எழுப்பப் பட்டது. வருத்தமென் பதே யாரும் கண்டறியா வகையில் சுந்தர சோழருடைய ஆட்சி மிகவும் சிறந்து திகழ்ந்தது. ஆதலின் மனுச் சக்ரவர்த் தியே உலகில் மீண்டும் தோன்றியுள்ளார் என்று அவரைப் போற்றிப் பரவினர். சுந்தர சோழ தேவருக்கு ஆதித்த கரிகாலன் என்ற ஒரு மகன் இருந்தான் என்று கண்டோம். அவருடைய இரண்டாவது மைந்தனே சோழப் பேரரசர் களில் தலை சிறந்தவனும் ஒப்பற்ற தமிழ்த் தொண்டும் கலைத் தொண்டும், சமயத் தொண்டும், அரசியல் தொண்டும் புரிந்த மாமேதை அருண்மொழி என்று பெயர் பெற்ற முதலாம் இராஜராஜ சோழனாவான். முதல் இராஜராஜ சோழனு டைய பெரிய லெயிடன் செப்புப் பட்டயத்தில் சுந்தர சோழனைப் பற்றி உள்ள கீழ்க் கண்ட செய்யுள் குறிப் பிடத் தகுந்தது.

அரிஞ்சயாத் அஜனி புராந்தக உபம:
பராந்தக: பரந்ருப சக்ர மர்த்தன:
அபாலயத் ஜலநிதி மேகலாம் மஹீம்
சுகேன ய: நிஜகுண ரஞ்சித ப்ரஜ:

பொருள்: புரமெரித்தோராகிய சிவபிரானுக் கொப்ப வீர முடையவனும் மாற்றரசர்களின் ஆணையைத் திகளடித் தவனும் ஆன பராந்தகன் அரிஞ்சயனிடத்திலிருந்து தோன்றினன். தன்னுடைய குணத்தினல் மக்களை மகிழ் வித்த அம்மன்னன், கடலாகிய மேகலை பூண்ட இவ் வுலகை சுகமாக ஆண்டான்.

கரிகால அன்ய நாமானம் ஆதித்யம் உதபீபதத்
ராஜராஜம் ச ராஜேந்த்ர: ரவிவம்ஸ சிகாமணிம்.

பொருள்: கரிகாலன் என்று மற்றொரு பெயர் கொண்ட ஆதித்தனை மகனாகப் பெற்றெடுத்தான். திங்கள் குலத்தின் தலைசிறந்தோனை இராஜராஜனையும் மகனாகப் பெற்றான்.

சுந்தர சோழன் முடிசூடியவுடன் ஆதித்த சோழனையும் இளங்கோவாக முடிசூட்டினான். கண்டராதித்த தேவரின் மகனாகிய மதுராந்தகன் பெரியவனாக வளர்ந்திருந்தான். சோழர் அரியணை முறைப்படி தனக்குக் கிடைக்கவேண்டுமென்ற ஆவலும், ஆட்சி தானே ஆளவேண்டுமென்ற ஆவலும் அவனுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும். சுந்தர சோழ தேவரின் ஆட்சியின் முடிவில் ஆதித்த கரிகாலன் சூழ்ச்சியால் கொல்லப் பட்டான். வீரநாராயணபுரத்தைச் சேர்ந்த சிலர் இக்கொலைக்குக் காரணமாக இருந்தார்கள் என்று உடையார்குடி என்ற இடத்தில் கிடைத்த கல்வெட்டிலிருந்து அறிகிறோம். தலைமகன் இறந்ததால் மனமுடைந்து சுந்தர சோழர் காஞ்சியில் பொன் மாளிகையில் இறந்தார். அவருக்குப் 'பொன் மாளிகைத் துஞ்சிய தேவர்' என்ற பெயரும் உண்டாயிற்று. அவருடன் அவருடைய பிராட்டியார் வானவன் மாதேவியார் உடன்கட்டை ஏறி உயிர் நீத்தார். வானவன் மாதேவியாரின் திருவயிற்றில் குந்தவையும், அருண்மொழியும் தோன்றினர். சுந்தர சோழ தேவருக்குச் சேர குலப் பெண்மணியும் தேவியாக இருந்தாரென்று அறிகிறோம். இதுகாறும் கிடைத்துள்ள சோழர் செப்பேடுகளில் சுந்தர சோழர் காலத்தில் அளிக்கப் பட்ட அன்பில் செப்பேடுகள்தான் மிகவும் தொன்மையானது. இவர் காலத்தில் வீரசோழியத்திற்கு உரையொன்று எழுதப் பட்டது. அதில் சுந்தர சோழருடைய பெருமை சிறப்பாகக் குறிக்கப் பட்டுள்ளது.

"மேதகு நந்திபுரி மன்னர் சுந்தரச்
சோழர் வண்மையும் வனப்பும்

திண்மையும் உலகில் சிறந்து வாழ்கெனவே.''

சுந்தர சோழனைப் பற்றி வீரசோழிய உரையில் காணப் படும் கீழ்வரும் பாடலும் குறிப்பிடத் தகுந்தது.

''இந்திர னேறக் கரியளித் தார்பரி யேழளித்தார்
செந்திரு மேனித் தினகரற் குச்சிவ ஞர்மணத்துப்
பைந்துகி லேறப் பல்லக் களித்தார் பழை யாறை நகர்ச்
சுந்தரச் சோழரை யாவரொப் பார்களித் தொன்னிலத்தே''

சுந்தர சோழனுக்குப் பிறகு கண்டராதித்தன் மகன் மதுராந்தகன், உத்தம சோழன் என்ற பெயரில் சோழ அரியணை ஏறினன். இவனுடைய தாய் செம்பியன் மாதேவி யார் சைவ சமயத்திற்குச் செய்த தொண்டு பொன்னேட்டில் பொறித்து வைக்கத்தகும். ஏராளமான கற்கோயில்களை எழுப்பிப் பொன்னலும், வெள்ளியாலும், செம்பாலுமான அணிகலன்களையும், பரிகலங்களையும், படிமங்களையும் ஆலயங் களுக்கு அளித்து சைவம் தழைக்கச் செய்த அம்மையார் அவர். கல்வெட்டுகளில் 'உத்தம சோழரைத் திருவயிறு வாய்த்த செம்பியன் மாதேவியார்' என்று சிறக்கக் குறிக் கப் படுபவர். அச்சைவ மூதாட்டியின் மைந்தன் ஆதலின், ''உத்தம சோழன் தன் பொருளனைத்தையும் சிவபிரானுக்குக் கோயில் எழுப்புவதில் செலவழித்தான். தன் மக்கள் சிவ பிரானுக்கு விழா எடுக்க வகை செய்தான்'' என்று திருவா லங்காட்டுச் செப்பேடு கூறுகிறது.

உத்தம சோழனுடைய ஆட்சியில் அளிக்கப்பட்ட ஒரு செப்பேடு இப்போது இருக்கிறது. சோழ மன்னர்களால் அச்சிடப்பட்ட காசுகளில் இதுவரை கிடைத்துள்ளவற்றில் இவன் காலத்தில் வெளியிட்டவையே மிகவும் தொன்மை யானவை. இவனுக்கு விக்கிரம சோழன் என்ற ஒரு பட்டப் பெயரும் இருந்ததாக அறிகிறோம். உத்தம சோழருக்கு ஐந்து தேவியர் இருந்ததாகத் தெரிகிறது.

இராஜராஜன்

தோற்றம்

அழகிலும் அறிவிலும் ஆற்றலிலும் சிறந்து விளங்கிய மதுரை கொண்ட இராஜகேசரி என்று பட்டம் பூண்ட சுந்தர சோழனுக்கும், வானவன் மாதேவிக்கும் பிறந்த இரண்டாம் திருக்குமரனே அருண்மொழி. வானவன் மாதேவியாரைப் பற்றித் திருக்கோவலூரில் உள்ள ஒரு கல்வெட்டு,

> " செந்திரு மடந்தைமன் சீராஜ ராஜன்
> இந்திர சமானன் இராஜ சர்வஞ்ஞனெனும்
> புலியைப் பயந்த பொன்மான் "

என்று குறிக்கிறது.

வானவன் மாதேவியார் மலையமான அரசர்களுடைய குடிப் பிறந்தவர். தந்தை வழியில் தமிழகத்தை ஆண்ட மூவேந்தர்களில் ஒருவரான செம்பியர் குடியையும், தாய் வழியில் சங்க காலத்திலிருந்தே திருமுடிக்காரி போன்ற பெருந்தகைகள் பிறந்த மலையமான் குடியையும் சேர்ந்தவன் அருண்மொழி. இவன் எந்த ஆண்டுப் பிறந்தான் என்று நிச்சயமாகக் கூற முடியாது. ஆனால் ஐப்பசித் திங்கள் சதய நாளில் தோன்றினான் என்பது தெளிவு. திருநந்திக்கரை என்ற இடத்திலுள்ள கல்வெட்டு தான் பிறந்த ஐப்பசித் திங்கள் திருச்சதய நாளன்று ஆண்டவனுக்குச் சிறந்த விழா கொண்டாட வழி வகுத்தான் என்று கூறுகிறது.

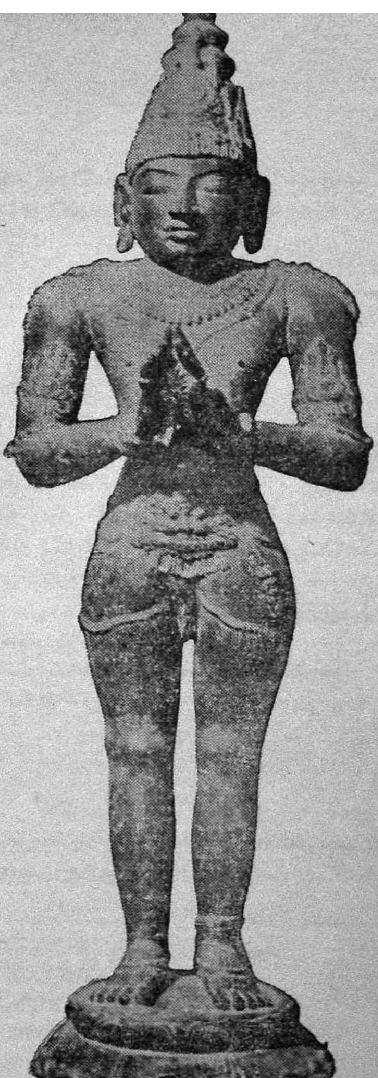

இராஜராஜன்

சேர நாட்டை இவன் வெற்றி கொண்ட போது அங்குச் சதய நாளில் திருவிழாக் கொண்டாட வைத்தான் என்பதை கலிங் கத்துப் பரணி,

"சதையநாள் விழா உதியர் மண்டலம்
தன்னில் வைத்தவன்"

என்று கூறுவது இதை உறுதிப் படுத்துகிறது.

'சுந்தர சோழற்கு அருண்மொழி தோன்றினன். அழ காகிய அணங்கு இவன் உடல் அங்கங்களை அணைந்தாள். அத்திருமகளை நீண்ட தன் இருகரங்களால் தாங்கினன். அக் கரங்களில் சங்கமும் சக்கரமும் ரேகை உருவில் திகழ்ந்தன. 'இது திருமாலின் மறு தோற்றமாகவே திகழ்ந்தது' என்று திருவாலங்காட்டுச் செப்பேட்டிலுள்ள ஒரு செய்யுள் குறிக்கி றது.

அஜனி புஜயுகனே பிராஸதீர்கேன தீப்தச்ரியம்
அகில சரீர ஆஸ்லேஷினீம் ஆததான:
அதிகரமத ரேகாரூபிணௌ சங்க சக்ரௌ
ததத் அருண்மொழி வர்மா தஸ்ய ஸூனு: முராரி:

சுந்தர சோழனுடைய மகனே திருமால் என்பதாக இச்செய் யுள் முடிகிறது. திருமாலோடு அருண்மொழிவர்மன் ஒப் பிடப்படுவது வழி வழி வந்த வழக்கம். x

அவன் தோன்றியதும் இரண்டு பக்கங்களிலும் பெரிய தூய்மையான ஒளி, பெரும் மண்டலமாகத் தோன்றியது.

---

x கூற்றொத்தியே, மாற்றரும் சீற்றம்;
வலியொத்தியே, வாலியோனை;
புகழொத்தியே, இகழுநர் அடுநனை:
முருகொத்தியே, எண்ணியது முடித்தலின்.

என்ற சங்கச் செய்யுள் இங்கு நினைவிற் கொள்ளல் தகும்.

அந்த ஒப்பற்ற நிலவைக் கண்டவுடன் மக்களுடைய கண்களெல்லாம் மலர்ந்தன. இது ஓர் அபூர்வமான சந்திரன் என மக்கள் நினைத்தனர் என்று அடுத்த செய்யுள் கூறுகிறது. இச்செய்யுளில் ஆங்காங்கே சிலேடையாக இரு பொருள் தோன்றும்படி புலவர் சொற்களைக் கையாண்டிருக்கிறார். சந்திரனுக்கு இருண்ட பக்கம் என்றும், ஒளி வீசும் பக்கம் என்றும் இரு பக்ஷங்கள் உண்டு. ஒன்று ஒளி மயமானது. மற்றது இருள் மயமானது. ஒன்றை பூர்வ பக்ஷம் என்றும் மற்றதை அபரபக்ஷம் என்றும் வடமொழியில் கூறுவர். ஆனால் அருண்மொழியாகிய நிலவு இரு பக்கங்களிலும் (தாய்வழி, தந்தைவழி) சிறந்த ஒளி மயமானது. ஆதலின் விண்ணிலே தோன்றும் நிலவைக் காட்டிலும் மிகவும் சிறந்தது. அது உதித்தவுடன் அதைச் சுற்றும் பெரிய ஒளி மண்டலம் தோன்றியது. அருண்மொழியால் சோழப் பேரரசு பெரிய மண்டலமாக, பெரும் பேரரசாக, ஒளி விட்டுத் திகழ்ந்தது. ஆதலின் இந்நிலவுக்கு ஈடே இல்லை. இதற்கு முன் இது போன்ற ஒரு தோற்றம் ஏற்படவில்லை (அபூர்வமானது) என்று இச்செய்யுள் நயம்பட உரைக்கிறது.

உபய பக்ஷ விசுத்தம் அஹோ
ஓஜஸீ பிரதித மண்டல தாரிணி சர்வதா
தனுப்ருதாம் நயநாநி சிராய தத் வபு:
அபூர்வ ஹிமத்யுதி ரேமிரே

என்பதே அச்செய்யுள். மன்னனுடைய புகழை வெண்ணிலவுக்கு உவமித்துப் பாடுவது பண்டைய இலக்கிய மரபு.

மாபெரும் சக்கரவர்த்தி தோன்றி விட்டான். இனி ஆதிசேடனாகிய நம் கணவரின் (இவ்வுலகைத் தாங்கும்) பாரத்தை இவன் இனி விரைவில் தாங்குவான் என்று நாகப் பெண் மணிகளெல்லாம் (ஆதிசேடனின் மனைவியர்) மகிழ்ச்சியால் நாட்டியம் ஆடினர் என்று அடுத்த செய்யுள் குறிக்கிறது.

பர்த்ரு பூபரம் அஸௌ விணேஷ்யதி
ப்ராயஸ: ந இதி நாகயோஷித:
குர்வதே ஸ்ம பரிநர்த்தனம் ததா
ஜன்ம லப்தவதி சக்ரவர்த்தினி

இவன் பிறக்கும் பொழுதே சக்ரவர்த்திக்குரிய லக்ஷணங்களோடு திகழ்ந்தான் என்பது பொருள்.

அருண்மொழிவர்மன் பிறந்த பொழுதே மிகவும் அழகாக இருந்தான். பேரரசனுக்குரிய இலக்கணங்களெல்லாம் அவனிடத்தில் விளங்கின. அவன் பிறப்பால் சோழ நாடே பெரு மகிழ்ச்சியடைந்தது என்று இச்செய்யுட்களிலிருந்து நாம் அறிகின்றோம்.

அருண்மொழி சிறுகை நீட்டி, அம்புலி அழைத்து, சிற்றில் அழித்து, வளர்ந்து, வாளேந்தி, பரியும் ஊர்ந்து, பல கல்வியும் கலையும் பெற்று சிறந்த வீரனாக வளர்ந்ததைப் புலவர்கள் பாடியிருக்கத்தான் வேண்டும். குலோத்துங்க சோழனின் குழவிப் பருவத்தை ஜயங்கொண்டார் கலிங்கத்துப் பரணியில் பாடவில்லையா ? அருண்மொழியைப் பாடிய பாடல்கள் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று தான் கொள்ள வேண்டும். ஒருக்கால் இராஜராஜேச்வர நாடகம் என்று ஒரு நூல் இருந்து மறைந்ததல்லவா அதிலே இவனுடைய தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பாடப் பெற்று அது மறையவே, இதுவும் மறைந்ததோ! அறியோம். ஆயினும் சோழ நாடே பெரு மகிழ்ச்சியுற்றது எனில் அருண்மொழியின் தாயும் தந்தையுமான சுந்தர சோழனும் வானவன் மாதேவியாரும் எவ்வளவு இன்பத்தைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

அருண்மொழி இளைஞனாக இருக்கும் பொழுதே சுந்தர சோழன் இறந்திருக்க வேண்டும். சுந்தர சோழன் இறந்தவுடன் வானவன் மாதேவியாரும் உடன்கட்டை ஏறினார்

என்று கண்டோம். இந்தத் திருக்கோவலூர்க் கல்வெட்டு விரிவாகக் குறிக்கிறது.

"செந்திரு மடந்தைமன் சிராஜ ராஜன்
இந்திர சமானன் இராஜ சர்வஞ்ஞனெனும்
புலியைப் பயந்த பொன்மான்; கலியைக்
கரந்து கரவாக் காரிகை; சுரந்த
முலைமகப் பிரிந்து முழங்கெரி நடுவணும்
தலைமகற் பிரியாத் தையல்; நிலைபெறுந்
தூண்டா விளக்கு; . . . .
. . . . மணிமுடி வளவன்
சுந்தர சோழன் மந்தரதாரன்
திருப்புய முயங்குந் தேவி"

வானவன் மாதேவியாரின் அருஞ் செயல் இதனால் தெற்றென வெளிப் படுகிறது. சுந்தர சோழனுடைய மறைவையும், வானவன் மாதேவியாரின் மறைவையும் திருவாலங்காடு செப்பேடும் அழகாக எடுத்துக் கூறுகிறது. அரக்கர்களால் தேவர்களுக்கு ஏற்பட்ட துயரைத் துடைக்க சுந்தர சோழன் விண்ணுலகெய்தினான் என்று ஒரு செய்யுள் குறிக்கிறது. "எனது கணவர் சுந்தரர் அழகு மிக்கவர். ஆதலின் தேவப் பெண்களெல்லாம் அவரை அபகரித்து விடுவர். அதற்கு நான் உடன் படேன்" என்று கூறி வானவன் மாதேவியார் தன் உற்றார் உறவினரையும் மக்களையும் விட்டுப் பிரிந்து கணவரோடு விண்ணுலகடைந்தார் என்றும், வீரராகிய தன் கணவன் மரிக்க அப்ஸரப் பெண்களெல்லாம் அவரை அங்கே அணைந்து விடுவார்களோ என்று பயந்து அவர் அருகிலேயே எப்பொழுதும் இருக்க உடன் சென்றாள் என்றும் திருவாலங்காட்டு செப்பேட்டுச் செய்யுட்கள் குறிக்கின்றன.

அருண்மொழியின் தோற்றத்தில் ஆனந்தமடைந்த இன்னும் இருவர்களை இங்கு குறிப்பிடத்தான் வேண்டும். கண்ட

ராதித்த தேவரின் பிராட்டியார் செம்பியன் மாதேவியார் அருண்மொழிவர்மனிடத்தில் பேரன்பு உடையவர். அருண் மொழி குழந்தையாக இருந்தபோது அவனைத் தாலாட்டிச் சீராட்டி அருள் வழியாம் சிவநெறியை அம்மூதாட்டியார் புகட்டியிருக்க வேண்டும். இராஜராஜனுக்கு சைவநெறி யிலே இருந்த ஈடுபாட்டுக்கு இவ்வம்மையாரே சிறந்த காரண மாக இருந்திருக்க வேண்டும். செம்பியன் மாதேவியாரைப் போன்று அருண்மொழியிடத்தில் அன்போடு திகழ்ந்தவர் அவருடைய தமக்கை குந்தவை பிராட்டியார். இவர் அருண் மொழிக்கு முன் பிறந்தவர். அருண்மொழியை ஒரு பேரரச ளுக வளர்த்த பெருமை இவ்வம்மையாருக்கும் உண்டு.

தாயும் தந்தையும் இறந்த பின்னர் அன்போடு வளர்த்த குந்தவையின் மீது அருண்மொழிக்கு மிகப்பெரும் மதிப்பு இருந்தது என்று அவனது கல்வெட்டிலிருந்து அறிகி ரேம்.

சுந்தர சோழனின் மறைவுக்குப் பிறகு ஆதித்த கரிகாலன் ஆண்டதாக திருவாலங்காடு செப்பேடு, பெரிய லெயிடன் செப் பேடு முதலிய சாசனங்கள் குறிக்கின்றன. ஆனல் கரிகாலன் சுந்தர சோழனுடைய காலத்திலேயே கொலையுண்டிருக்க வேண்டுமென்று சிலர் கருதுகின்றனர். இந்நிகழ்ச்சி சுந்தர சோழனுடைய கடைசிக் காலத்தில் நிகழ்ந்திருக்கலாம் என்றும் வரலாற்றுசிரியர்கள் கருதுகின்றனர். ஆதித்த சோழன் இறந் தவுடன் "மக்கள் அனைவரும் சோழப் பேரரசை ஏற்று ஆளும் படி அருண்மொழியை வேண்டினர். அது சமயம் மதுராந்தக உத்தமசோழருக்கு, தானே ஆளவேண்டுமென்ற ஆவல் இருந் தது. அரசியல் கலையிலே நல்ல தேர்ச்சி பெற்றிருந்த அருண் மொழி தன் சிறிய தந்தையின் ஆவலை நன்குணர்ந்து சோழ நாட்டை அவரே ஆள வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினன். அவருள்ள வரை சோழர் முடியைத் தான் மனத்தாலும் நினை

யேன் என்றும் கூறினன் என, திருவாலங்காடு செப்பேடு குறிக்கிறது.

ப்ரபல கலிபல அங்க துவாந்த வித்வம்ஸ ஹேதோ :
ஸ்வயம் அருண்மொழி வர்மா ப்ரார்த்ய மாண: ப்ரஜாபி:
அசகமத ந ராஜ்யம் ஸ்வே பித்ருவியே ஸ்வதேச
ப்ரணயினி மனஸாபி க்ஷத்ர தர்மார்த்த வேதி.

என்பது அச்செய்யுள். இச்செய்யுளிலிருந்து இரண்டு செய்திகள் நன்கு விளங்குகின்றன. முதலாவது உத்தம சோழருக்குத் தான் ஆள வேண்டுமென்ற ஆவல் இருந்தது என்பது. இரண்டாவது அருண்மொழி அரசியல் அறிவில் முதிர்ந்திருந்தான் என்பதும் நாட்டின் நன்மைக்காகவும் சோழர் குலத்தின் பெருமையைக் காக்கவும் ஒரு மாபெரும் பேரரசின் முடியையும் விட்டுக் கொடுக்கும் தியாகியாக விளங்கினன் என்பதும் வெளிப்படை. தன்னலங் கருதாத் தன்மையாளனக இவன் விளங்கினன்.

மதுராந்தக உத்தம சோழன் சுமார் பதினைந்து ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தான். அவன் அருண்மொழியை இளவரசனக முடிசூட்டி மகிழ்ந்தான். அப்பதினைந்து ஆண்டுகளில் தன்னுடைய கல்வியறிவையும். கலையார்வத்தையும், அரசியல் ஆற்றலையும் நன்கு பெருக்கிக் கொண்டு ஓர் ஒப்பற்ற பண்பாளனக மலரும் வாய்ப்பு அவனுக்கு ஏற்பட்டது. மதுராந்தக சோழன் கி. பி. 985-ல் இறந்தவுடன் அருண்மொழிவர்மன் சோழ அரியணை ஏறினன். அந்நாளை மாபெரும் விழாவாக மக்கள் கொண்டாடியிருக்க வேண்டும். அருண்மொழியுடைய முடிசூட்டு விழாவின் போது நாடெல்லாம், நகரெல்லாம், ஊரெல்லாம் ஒரே களிப்பில் மூழ்கி விழாக்கோலம் பூண்டிருக்க வேண்டும். ஆடலும், பாடலும், ஆலய வழிபாடுகளும் நிரம்பி எங்கும் களிப்பு மிகுந்து விளங்கியிருக்க வேண்டும்.

இவன் முடியில் ஆட்டப் பெற்ற விழுநீர் கலியின் மாசுகளைத் துடைத்தது. தன் மகளாகிய திருமகள் இவன் மார்பில் வீற்றிருத்தலைக் காணத் தானே வந்த பாற்கடல் போல் இவனுடைய வெண்கொற்றக் குடை, திகழ்ந்தது என்று திருவாலங்காடு செப்பேடு குறிக்கிறது. அருண்மொழிவர்மன் தன் முடிசூட்டு விழாவின் போது, இராஜராஜன் என்ற பெயரை ஏற்றிருக்க வேண்டும். இவன் முடிசூடியவுடன் திருமகள் போலப் பெருநிலச் செல்வியையுந் தனக்கே உரிமை பூண்டான்.

இராஜராஜன் பல பெயர்களைப் பூண்டிருந்தான். அவை யாவன :-

1. அருள் மொழி.
2. அபயகுலசேகரன்.
3. அரிதுர்க்கலங்கன்,
4. அழகிய சோழன்.
5. இரணமுக பீமன்.
6. இரவிகுல மாணிக்கன்.
7. இரவிவம்ச சிகாமணி.
8. இராஜராஜன்.
9. இராஜசர்வஞ்ஞன்.
10. இராஜாச்ரயன்.
11. இராஜ கண்டியன்.
12. இராஜ மார்த்தாண்டன்.
13. இராஜேந்திர சிம்மன்.
14. இராஜ விநோதன்.
15. உத்தம சோழன்
16. கேரளாந்தகன்.
17. சத்ரு புஜங்கன்.
18. சண்டபராக்ரமன்.
19. சிங்களாந்தகன்

20. சிவபாத சேகரன்.
21. சோழ மார்த்தாண்டன்.
22. சோழகுல சுந்தரன்.
23. சோழேந்திரசிம்மன்.
24. திருமுறை கண்ட சோழன்.
25. தெலிங்ககுலகாலன்.
26. நிகரிலி சோழன்.
27. நித்ய விநோதன்.
28. பண்டித சோழன்.
29. பாண்டிய குலாசனி.
30. பெரிய பெருமாள்.
31. மும்முடிச் சோழன்.
32. மூர்த்தவிக்ரமாபரணன்.
33. ஜனநாதன்.
34. ஜெயங்கொண்ட சோழன்.
35. க்ஷத்திரிய சிகாமணி.

இவனுக்கு கோஇராஜகேசரி என்றும், கோராஜராஜகேசரி என்றும் பட்டங்கள் கல்வெட்டுகளில் காணப் படுகின்றன.

இராஜராஜனுக்குப் பல மனைவியர் இருந்தனர்.

1. ஒலோக மாதேவி.
2. சோழ மாதேவி.
3. த்ரைலோக்ய மாதேவி.
4. பஞ்சவன் மாதேவி.
5. அபிமான வல்லி.
6. பிருத்வி மாதேவி.
7. மீனவன் மாதேவி.
8. இலாட மாதேவி.
9. வில்லவன் மாதேவி.

10. வானவன் மாதேவி.
11. வீரநாராயணி.

என்பவராவர். இவர்களில் ஒலோக மாதேவி இராஜராஜனின் பட்டத்தரசியாகத் திகழ்ந்தார். இவ்வம்மையாருக்கு தந்தி சக்திவிடங்கி என்ற இயற் பெயரும் இருந்தது. இராஜ ராஜனுக்கு மகன் ஒருவனே இருந்ததாகத் தெரிகிறது. அவனே வானவன் மாதேவியாரிடத்துப் பிறந்த மதுராந் தகன் என்ற முதல் இராஜேந்திர சோழனவான். இரண்டு பெண்கள் இருந்தனர். ஒருத்தி பெயர் மாதேவடிகள். இளையவள் பெயர் குந்தவை. இராஜராஜன் தன் தமக் கையாரிடமிருந்த அன்பின் காரணமாகத் தன் இளைய மகளுக் குக் குந்தவை என்ற பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்தான். இராஜ ராஜனுடைய மனைவியரில் பஞ்சவன் மாதேவி பழுவேட்ட ரையர் குடியில் வந்தவள். இராஜராஜனுடைய தமக்கையார் குந்தவை, வல்லவரையர் வந்தியத் தேவர் என்பவரை மணந் தார்.

இராஜராஜன் வெற்றிகள்

திருமகள் போலப் பெருநிலச் செல்வியுந்
தனக்கே யுரிமை பூண்டமை மனக்கொளக்
காந்தளூர்ச் சாலை கலமறுத் தருளி
வேங்கை நாடுங் கங்க பாடியும்
நுளம்ப பாடியுங் குடமலை நாடுங்
கொல்லமுங் கலிங்கமும்
எண்டிசை புகழ்தர ஈழமண்டலமும்
இரட்ட பாடி ஏழரை இலக்கமும்
திண்டிறல் வென்றித் தண்டாற் கொண்ட
தன்னெழில் வளரூழியுள்
எல்லா யாண்டும் தொழுதக விளங்கும்
யாண்டேய் செழியரைத் தேசுகொள்
கோராஜகேஸரிவர்மரான
ஸ்ரீராஜராஜ தேவர்

என்ற மெய்க்கீர்த்தி இவனுடைய பெரும்பாலான கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகிறது. இம்மெய்க் கீர்த்தியிலிருந்து இராஜராஜன் அடைந்த போர் வெற்றிகள் அனைத்தையும் அறியலாம்.

சாலை கலமறுத் தருளியது

இராஜராஜன் பெற்ற வெற்றிகளில் காந்தளூர்ச் சாலையில் கலமறுத்தருளியது முதன்மையாகக் கூறப்படுகிறது.

காந்தளூர்ச் சாலை யென்பது திருவனந்தபுரத்தின் ஒரு பகுதியாக இப்பொழுது இருக்கிறது. காந்தளூர்ச் சாலை கலமறுத்தருளி என்பதற்கு அறிஞர்கள் பல பொருள் கூறுகின்றனர். பெரும்பாலானவர்கள் இங்குச் சேர மன்னனுடைய பெரும் கப்பற்படை இருந்தது என்றும் அங்குள்ள மரக்கலங்களை அழித்து இராஜராஜன் சேர மன்னனுடைய பலத்தை ஒடுக்கினன் என்றும் கூறுவர். காந்தளூர்ச் சாலை என்பது ஒரு படைக்கலக்கருவூலமாக இருந்திருக்கவேண்டும். அரும்படைக் கலங்கள் பலப்பல நிரம்பிக் கிடந்த அச்சாலையில் உள்ள படைக்கலங்களை அழித்தான் எனக்கொள்வதே பொருத்தமாக இருக்கும். அப்பொழுது சேர நாட்டை ஆண்டவன் பாஸ்கர ரவிவர்மன் ஆவான். அவன் சிறந்த புகழாளனாகத் திகழ்ந்திருக்க வேண்டும். தான் சேர மன்னனிடம் அனுப்பிய ஒரு தூதுவனை அவமானப் படுத்தியதால் வெகுண்டெழுந்து அவன் மீது பாய்ந்தான் என்பதை,

- "தூதற்காப்
பண்டு பகலொன்றில் ஈரொன்பது சுரமுங்
கொண்டு மலைநாடு கொண்டோன்"

என்று விக்கிரம சோழன் உலாவும்.

- "சூழவும்
ஏறிப் பகலொன்றில் எச்சுரமும் போயுதகை
நூறித்தன் றூதனை நோக்கினோன்"

என்று குலோத்துங்கச் சோழன் உலாவும் குறிக்கின்றன.

மதகயத்தால் ஈரொன்பது சுரமு மட்டித்
துதகையைத் தீத்த வுரவோன்.

என்று இராஜராஜன் உலாவிலும் இந்நிகழ்ச்சி குறிக்கப்படுகிறது.

கலிங்கத்துப்பரணி இந்நிகழ்ச்சியை

"சதய நாள்விழா உதியர் மண்டலந்
தன்னில் வைத்தவன் தனியோர் மாவின்மேல்

உதய பானுவொத் துதகை வென்ற கோன்
ஒருகை வாரணம் பலகவர்ந்ததும்''

என்று குறிப்பிடுகிறது.

சேர நாட்டை இராஜராஜன் வெற்றி கண்டதற்கு அறிகுறியாக அவனுடைய கல்வெட்டுகள் அங்கு காணப்படுகின்றன. தன் தூதனுக்கு ஏற்பட்ட அவமானத்தைத் தடுக்க ஒரே பகலில் பதினெட்டுச் சுரங்களைக் கடந்து மலை நாட்டைக் கொண்டான் என்று கூறப்படுவதிலிருந்து இராஜராஜனது படை மிக விரைவாக முன்னேறிச் சேரநாட்டை எளிதில் பிடித்தது என்று கொள்ளலாம்.

'சாரல் மலையட்டுஞ் சேரன்மலைஞாட்டுத்
தாவடிக்குவட்டின் பாவடிச்சுவட்டுத்
தொடர்நெய்க் கனகம் துகளெழ நெடுநற்
கோபுரங் கோவை குலைய மாபெறும்
புரிசைவட்டம் பொடிபடப் புரிசைச்
சுதைகவின்படைத்த சூளிகை மாளிகை
உதைகைமுன் ஞெள்ளெரி கொளுவி
உதைகை வேந்தைக் கடல்புக வெகுண்டு'"

என்று திருக்கோவலூரிலுள்ள முதல் இராஜ்ராஜசோழன் காலத்துக் கல்வெட்டு உதகை வெற்றியைப் பாடுகிறது.

வேங்கை நாட்டை வெற்றி கொண்டது

வேங்கை நாடு என்று குறிக்கப்படுவது வேங்கி நாடு என்னும் கீழைச் சாளுக்கியர்களுடைய நாடாகும். இந்நாடு சோழப் பேரரசின் வடபுறத்தில், கீழைக் கடற்கரை ஓரத்தில் உள்ள பகுதியாம். இந்நாட்டை கி. பி. ஏழாம் நூற்றுண்டிலிருந்து கீழைச் சாளுக்கிய மன்னர்கள் ஆண்டுவந்தனர். இரண்டாம் புலிகேசியின் தம்பி குப்ஜ விஷ்ணுவர்த்தனன் என்பவனுல் அவர்கள் குடி நிறுவப்பட்டது. முன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு மேல் சீரும் சிறப்புமாக ஆண்ட கீழைச் சாளுக்கி

யர் குடி, இராஜராஜன் முடிசூடியபோது கலக்கமுற்றிருந்தது. அப்பகுதியைத் தாணுர்ணவன் என்ற மன்னன் அப்பொழுது ஆண்டு வந்தான். தாணுர்ணவனுக்குச் சக்திவர்மன், விமலாதித்தன் என்று இருமக்கள் இருந்தனர். ஜடாசோடபீமன் என்ற ஒரு குறுநில மன்னன், தாணுர்ணவனைக் கொன்று வேங்கி மண்டலத்தைக் கைப்பற்றினுன். தாணுர்ணவனின் மக்கள் கலிங்கத்தில் தஞ்சம் புகுந்தனர். ஜடாசோடபீமன் விரைவில் கலிங்கத்தையும் கைப்பற்றினுன். தாணுர்ணவனின் மக்களாகிய சக்திவர்மனும், விமலாதித்தனும் சோழநாட்டில் தஞ்சம் புகுந்தனர்.

சோழ நாட்டின் வடபகுதியில் நிலவிய இந்நிகழ்ச்சிகளால் சோழப் பேரரசுக்குத் தீங்கு விளையக்கூடும் என்று இராஜராஜன் உணர்ந்தான். சக்திவர்மனையும், விமலாதித்தனையும் அன்போடு வரவேற்று தன் அருகில் அமர்த்திக் கொண்டான். வேங்கி மீது படையெடுத்து கி. பி. 999-ல் வெற்றி கண்டு சக்திவர்மனை வேங்கி அரசனுக முடிசூட்டினுன். ஓரிரு ஆண்டுகளில் வேங்கி நாடு முழுவதையும் இராஜராஜனுடைய படைகள் கைப்பற்றி, சக்திவர்மனின் ஆட்சியை நிலைநிறுத்தின.

வேங்கி நாட்டின் பலத்தைப் பெருக்கி அதைத் தன் கீழ் வைத்திருப்பதால் சோழப் பேரரசுக்குப் பெரும் நன்மை ஏற்படும் என்று கருதி, இராஜராஜன் தன் இளைய மகள் குந்தவையை விமலாதித்தனுக்கு மணம் செய்து கொடுத்தான். விமலாதித்தனுக்கும் குந்தவைக்கும் பிறந்த மகவுக்கு இராஜராஜன் என்றே பெயரிட்டனர். இதிலிருந்து வேங்கி நாடு சுமார் நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேல் சோழ ஆட்சியின் நிழலில் விளங்கி வந்தது. விமலாதித்தனுக்குக் குந்தவையிடம் தோன்றிய இராஜராஜனின் மகனே, பின்னர் சோழர் அரியணை ஏறிய முதற் குலோத்துங்கச் சோழனுவான். சக்திவர்மன் சுமார் பன்னி

ரண்டு ஆண்டுகள் ஆண்டபிறகு, விமலாதித்தன் வேங்கியின் மன்னனானான்.

கங்கபாடி வெற்றி

மைசூர்ப் பகுதியை ஆண்ட கங்கர்கள் இராட்டிரகூட மன்னர்களின் சிற்றரசர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள். அவர்களுடைய பலத்தினால் இராஷ்டிரகூட மன்னர்கள் சோழப் பேரரசின் வடபகுதியைத் தங்கள் ஆளுகைக்கு உட்படுத்தியிருந்தார்கள் என்று முன்னர் கூறினோம். எனவே கங்கர்களின் வலியை அடக்குவது இன்றியமையாதது என்று கண்ட இராஜராஜன் கங்கபாடியின் மீது படையெடுத்து அதைக் கைப்பற்றினான். கங்கபாடி முழுவதும் சோழர் ஆட்சியிலிணைந்தது. இதிலிருந்து சுமார் நூறாண்டுகள் வரை கங்கர்கள் சோழர்களுடைய சிற்றரசர்களாக வாழ்ந்தனர்.

நுளம்பபாடியும் தடிகைபாடியும் கொண்டமை

பெங்களூர், பெல்லாரி மாவட்டம், சேலம் மாவட்டத்தின் வடபகுதி, வடாற்காடு மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதி ஆகிய நிலப்பரப்பை நுளம்பர்கள் அக்காலத்தில் ஆண்டு வந்தனர். அவர்கள் கங்க அரசர்களின் சிற்றரசர்களாகத் திகழ்ந்தனர். கங்கர்களும் நுளம்பர்களும் இராஷ்டிரகூடர்களிடம் தொடர்பு கொண்டிருந்ததால் அவர்களுடைய நாட்டைக் கைப்பற்ற வேண்டியது அவசியமாயிற்று. எனவே நுளம்பபாடியும் இராஜராஜன் வசமாயிற்று. நுளம்பபாடியும் கங்கபாடியும் கொண்ட பொழுது தடிகை வழி என்ற தடிகைப் பாடியையும் இராஜராஜன் கைப்பற்றினான். இவையனைத்தும் மைசூர் ராஜ்யத்தின் பகுதிகளாம்.

குடமலை நாடு கொண்டது

தற்காலத்தில் குடகு என்றழைக்கப்படும் பகுதியே குட-

மலைநாடு என்ற பெயர் பூண்டிருந்தது. இப்பகுதியையும் இராஜராஜன் தன் ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வந்தான். வேங்கை நாடு, குடமலை நாடு, கங்க மண்டலம் முதலிய பகுதிகளைப் பிடிப்பதற்கு ஏற்பட்ட போர்களை, முன்னின்று நடத்தியவன் மஹாதண்டநாயகன் பஞ்சவன் மாராயன் என்பவன். இவன் இராஜராஜனுடைய அருமை மைந்தன் இராஜேந்திர சோழனே என்பது வரலாற்றாசிரியர்களுடைய கருத்து. மணிஜன் என்ற ஒருவனுக்கு 'க்ஷத்திரிய சிகாமணி கொங்காள்வான்' என்ற பட்டத்தைச் சூட்டிக் குடமலை நாட்டுப்பகுதியை ஆள இராஜராஜன் வழி செய்தான்.

கொல்லம் கொண்டது

கொல்லம் என்பது மலை நாட்டிலுள்ள ஒரு ஊராகும். இராஜராஜன் தண்டு போய் கொல்லம் நகரையும் கைப்பற்றினான் என்று அறிகிறோம். முடிசூடியவுடன் இராஜராஜன் காந்தளூர்ச்சாலையைக் கைப்பற்றினான் என்று கண்டோம். அப்போது விழிஞத்தின் மீதும் படையெடுத்து அதைக் கைப்பற்றினான். கொல்லத்தைக் கைப்பற்றியது முதற்படையெடுப்பின் போதல்ல. இரண்டாம் முறை படையெடுத்தபோது நிகழ்ந்தது என்று வரலாற்றாசிரியர்கள் கருதுகிறார்கள். முதலில் தோற்ற மலை நாட்டவர்கள் இடையிலே தலை தூக்கினர். ஆதலின் இரண்டாம் முறையும் இராஜராஜன் போர் முரசு கொட்ட வேண்டியதாயிற்று என்று இதிலிருந்து அறியலாம்.

கலிங்கம் பற்றியது

வேங்கி மண்டலத்தைக் கைப்பற்றி அதில் சக்திவர்மனை முடிசூட்டிய பொழுது கலிங்கத்தின் ஒரு பகுதியையும் இராஜராஜன் கைப்பற்றியிருக்க வேண்டும். வேங்கியை அப்பொழுது ஆண்ட ஜடாசூடசோடன் கலிங்கத்தையும்

கைப்பற்றி இருந்தானென்றும், அவனைத் தோற்கடித்தே வேங்கியைக் கைப்பற்றி சக்திவர்மனுக்குக் கொடுத்தானென்றும் முன்னர் கூறினேம். இதிலிருந்து கலிங்கத்தின் ஒரு பகுதியும் இராஜராஜனால் கைப்பற்றப்பட்டது என்பது தெளிவாகிறது.

ஈழமண்டலம் அடிப்படுத்தது

ஈழநாட்டை அப்போது மகிந்தன் என்பவன் ஆண்டு வந்தான். அவன் சேரனுடனும் பாண்டியனுடனும் சேர்ந்து சோழ அரசுக்குத் தொல்லை கொடுத்து வந்தான். எனவே இராஜராஜன் ஒரு படையை அனுப்பி ஈழத்தின் வட பகுதியை அடிப்படுத்தினன். சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக ஈழத்தின் தலைநகராகத் திகழ்ந்த அநுராதபுரம் இப்போரினுல் அழிந்தது. பொலனருவா என்ற நகரம் சோழர்களின் ஆட்சிக்குட்பட்ட ஈழத்தின் தலைநகராக மாறியது. பொலனருவா 'ஜனநாத மங்கலம்' என்று பெயரிடப் பெற்றது. ஈழத்து வெற்றியைக் குறிக்க இராஜராஜன் அழகிய ஒரு கற்றளியை பொலனருவாவில் தோற்றுவித்தான். இராஜராஜனுடைய கல்வெட்டுகள் ஈழத்தில் காணப்படுகின்றன. இராஜராஜபுரம் என்னும் 'மஹாதித்தி' என்ற இடத்திலும் குமரன் என்ற சோழ அதிகாரி இராஜராஜேச்சுரம் என்ற கோயிலை எழுப்பினுன்.

இரட்டபாடி ஏழரையிலக்கம் எறிந்தது

சுமார் கி.பி. 973-ல் சோழ நாட்டின் மேலைப் பகுதிகளை ஆண்ட இராஷ்டிரகூடர்களைத் தோற்கடித்து மேற்குச் சாளுக்கிய வம்சம் நிறுவப் பட்டது. இராஷ்டிரகூடர் வசமிருந்த பகுதிகளெல்லாம் அப்பொழுது மேலைச் சாளுக்கியர் கையிலிருந்தன. மேலைச் சாளுக்கியர்களுள் சிறந்தவனை தைலபன் என்பவன் இறந்த பிறகு, ஸத்யாச்ரயன் என்பான் சாளுக்கிய அரியணையில் ஏறினன். இராஜராஜன் ஸத்யாச்

ரயனைத் தோற்கடித்து இரட்டபாடி ஏழரை இலக்கம் என்ற பகுதியினைக் கைப்பற்றினான். இப்போரை இராஜராஜனே முன்னின்று நடத்தினான் என்று அறிகிறோம். இராஜராஜன் பரிமீதமர்ந்து தனியொருவனாக ஸத்யாச்ரயனுடைய வெள்ளம் போன்ற படையைத் தடுத்து நிறுத்தினான் என்றும் அவனுடைய போர்க்களிறுகள் துங்கபத்திரைக் கரையில் எதிரிகளின் வரிசைக்குள் புகுந்து நர்த்தன மாடின என்றும், சாளுக்கிய தண்டநாயகன் கேசவன் கைப்பற்றப் பட்டான் என்றும் கரந்தைச் செப்பேடுகளிலிருந்து அறிகிறோம். அவ்வெற்றிக் களத்தில் நின்று இராஜராஜன் மண்ணைக்கடக்கத்தைக் கைப்பற்ற உறுதி பூண்டான் என்றும், அவ்வுறுதியை இராஜேந்திரன் நிறைவேற்றினான் என்றும் மற்றொரு செய்யுள் குறிப்பிடுகிறது. ஹொட்டூர் என்ற இடத்தில் உள்ள ஸத்யாச்ரயனுடைய கல்வெட்டிலிருந்து போரின் கொடுமையை அறியலாம். அக்கல்வெட்டில் சோழ குலத்தைச் சேர்ந்த இராஜராஜ நித்யவிநோதன் என்பவனுடைய மகன் நூர்மடிச் சோழ ராஜேந்திர வித்யாதரன் என்பவன் சுமார் தொண்ணூறாயிரம் தானைகளுடன் படையெடுத்தான் என்றும், கையிலகப்பட்ட நாட்டை சீர்குலைத்து அடாத செயல்களைச் செய்தான் என்றும் குறிக்கிறது. இப்போரில் தந்தையுடன் இராஜேந்திரனும் சேர்ந்து போரிட்டான் என்றும் போர் மிகவும் கடுமையாக இருந்தது என்றும் அறிகிறோம். இரட்டபாடி ஏழரை இலக்கம் சோழ மண்டலத்தோடு சேர்க்கப் பட்டது. இப்போரின் முடிவில் துங்கபத்திரை ஆறு சோழப் பேரரசின் வட எல்லையாக அமைந்தது.

முந்நீர்ப் பழந்தீவு பன்னீராயிரம் வென்றது

தன்னுடைய ஆட்சியின் இறுதியில் முந்நீர்ப் பழந்தீவு பன்னீராயிரம் என்ற தீவுகளை இராஜராஜன் கைப் பற்றினான் என்று அறிகிறோம். காந்தளூர்ச்சாலையில் சேரர்களு

டைய படைக்கலத்தை அழித்ததிலிருந்து தன்னுடைய கப்பற்படையைச் சீரமைத்துக் கடல் கடந்த தீவுகளையும் வெல்ல வழி வகுத்தான் என்பது இதிலிருந்து புலனாகிறது.

செழியரைத் தேசுகொண்டது

இராஜராஜன் முடிசூடியவுடன் பாண்டிய நாட்டின் மீது படையெடுத்தான். அப்போது அமரபுஜங்கன் என்பவன் பாண்டி நாட்டை ஆண்டு வந்தான். சுந்தரசோழர் காலத்தில் மதுரை கைப்பற்றப் பட்டது என்று கண்டோம். ஆனால் விரைவிலேயே அமரபுஜங்கன் என்ற பாண்டியன் முடிசூட்டிக்கொண்டான். அவனுக்குச் சேர மன்னன் பாஸ்கரரவிவர்மனும், ஈழத்துப் படையும் உறுதுணையாக நின்றன. இராஜராஜன் மலைநாட்டில் காந்தளூர்ச் சாலையைக் கைப்பற்றியவுடன், பாண்டி நாட்டின் மீது படையெடுத்து மதுரையையும் கைப்பற்றி அமரபுஜங்கனையும் தோற்கடித்தான். பாண்டி மண்டலத்துக்கு இராஜராஜப் பாண்டி நாடு என்ற பெயரையே சூட்டினான்.

சோழ நாட்டைச் சுற்றியிருந்த பேரரசுகளை யெல்லாம் ஒடுக்கிச் சோழப் பேரரசை நிலை நிறுத்தி, வடக்கே துங்கபத்திரையையும், கலிங்கத்தையும் எல்லையாக்கி, தெற்கே ஈழத்தை அகப்படுத்தி, கடல் கடந்த முந்நீர்ப் பழந்தீவுகளைக் கைப்பற்றி ஒரு மாபெரும் பேரரசை நிலை நிறுத்திய பெருமை இராஜராஜனுக்கே உரியது. இராஜராஜன் இவ்வாறு திக்விஜயம் செய்து மன்னர்களனைவரையும் கப்பம் கட்டுமாறு செய்ததின் பயனாய், இந்திரனைப் போல் மூவுலகைச் சேர்ந்தோரும் வணங்கத் தன் நகராம் தஞ்சையில் நலனே வீற்றிருந்தான் என்று திருவாலங்காடு செப்பேடு கூறுகிறது.

இராஜராஜன்

திருமுறை கண்டது

அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் ஆகிய மூவர் முதலிகளால் பாடப்பெற்ற தேவாரத் திருமுறைகள் தில்லையம்பதியில் அடைபட்டுக் கிடந்தவற்றை நம்பியாண்டார் நம்பியார் பேரு தவியால் கண்டு வெளிப்படுத்தியவன் நம் இராஜராஜனே· அப்பணியால் பண்சுமந்த பாடல்களும், தமிழும், சிவநெறியும், பக்தித்துறையும் பெற்ற பேறு அளப்பரிதாம். கொற்றவன் குடி உமாபதி சிவாச்சாரியார் அருளிய திருமுறை கண்ட புராணம் ஓரளவு அப்பெரும் பணியைப் புலப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அதில் இராஜராஜன்,

''உலகம் மகிழ்தரு 'சையம்' மீது தோன்றி
ஓவாது வரு பொன்னி சூழ் சோணாட்டின்
திலகம் என விளங்கும் மணி மாட ஆரூர்த்
தியாகேசர் பதம் பணிந்து செங்கோல் ஓச்சி
அலகு இல் புகழ்பெறு ராசராச மன்னன்--
அபய குல சேகரன்.''

என்று அருமையாகக் குறிக்கப் பெறுகிறான். கதை இதுதான்; சிவபெருமான் மீது எல்லையில்லா பக்தி பூண்டொழுகியவன் இராஜராஜன். ஒரு நாள் தேவாரப் பாசுரங்களில் சில வற்றை ஓதக் கேட்டான். செவிக்குத் தேனென இனித்த அப் பாக்கள் அவன் உள்ளத்தில் பாய்ந்து மெய் புளகிக்க, விழிநீர் அருவிபாய, ஒப்பரிய ஓர் உணர்ச்சியை விளைத்தது. பாடி

யோரைக் கேட்டான் எவர் அருளிய பாடல் இவை என்று. அவர்கள் மூவரைப் பற்றியும், அவர்கள் அருளிய தெய்வப் பாசுரங்களைப் பற்றியும் அறிந்தவாறு எடுத்து உரைத்தார்கள். ஏனைய பல்லாயிரம் பாசுரங்கள் இருக்குமிடமெது எனக் கேட்க பிறவற்றின் இருப்பிடம் யாதென புலப்படுத்த அவர்களால் இயலவில்லை.

மிக்க ஆர்வத்தனாய் நாடெலாம் தேட ஆணையிடுகிறான். அப்படியும் அவை கிடைத்தபாடில்லை. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் திருநாரையூரில் ஆதிசைவ மரபில் தோன்றிய நம்பியாண்டார் நம்பிகள் அவ்வூர்ப் பொல்லாப் பிள்ளையாரை அமுது படையலை உண்ணச் செய்யும் அற்புதம் நிகழ்த்தியும் அவர்பால் தமருடன் வளர்தரு சதுர்மறைகளைக் கேட்டு உணர்ந்தும் வருதலை இராஜராஜன் கேள்விப்படுகிறான். முக்கனிகளும், பால், தேன் முதலிய பற்பல உண்டிகளும் எடுத்துக் கொண்டு திருநாரையூருக்கு மல்லல் மிகு சேனையுடன் இராஜராஜ மன்னவனும் வந்து சேர்ந்தான்.

வந்த மக்களையும் பண்டங்களையும் கொள்ள அந்நகரமே போதவில்லை. இராஜராஜன் நம்பியை அடிபணிந்து வேழமுகத்தோனுக்குக் கொணர்ந்த பல பண்டங்களையும் எடுத்துரைத்து அனைத்தையும் இப்பொழுதே அவனுக்குப் படைத்தருள்க என வேண்டி நின்றான். நம்பி விநாயகனை அடிபணிந்து அனைத்தையும் உண்டருள வேண்ட ஒன்று விடாமல் உண்டருளினார் பொல்லாப் பிள்ளையார். இந்த அற்புதத்தைக் கண்டு மெய் அரும்பி, உளம் நெகிழ்ந்து, விழிநீர் சோர வியந்து மகிழ்ந்து நின்ற மன்னர் மன்னன், இவர் உதவியால்தான் திருமுறைகளின் இருப்பிடத்தை அறிய முடியும் என்ற முடிவிற்கு வந்தான். மூவர் அருளிய திருமுறைகளை உலகில் விளக்கம்பெற நீர் அருளவேண்டும் என நம்பிகளை வேண்டி நின்றான். நம்பிகளோ கண்ணீர் மல்கி, உள்ளம்

கசிந்துருகி, பிள்ளையார் அடிபணிந்து மூவர்த் தமிழ் இருந்த விடம் தெரிந்தருள்க என, பொல்லாப் பிள்ளையார் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தின் புறக்கடையின் பக்கம் கைமுத்திரையிட்ட அறையினுள்ளே அவை உள என உரைத்தார். கேட்ட மன்னன் கிளர்ந்தெழு மனத்தினனாகி, திருச்சிற்றம்பலத்தை அடைந்து காத்து பணிபுரியும் மறையோர்கள் பலருக்கும் "கணபதி கூறியது இது" என்று நிகழ்ந்ததை எடுத்துரைத் தான். தில்லை வாழ் அந்தணர்களோ அவற்றைச் செய்து வைத்த மூவர் வந்தாலன்றி அறையைத் திறக்க முடியாது எனக் கூறினர்.

நுண்ணறிவு மிக்க இராஜராஜன் கூத்த வல்லானுக்குரிய ஆதிரைத் திருநாள் அன்று பெருவிழாவை எடுத்துத் தமிழ் விரகர் மூவர் திருமேனிகளையும் எழுந்தருளிவித்து மூவர் தமிழ் இருக்கும் அறையின் முன் கொணர்ந்து "மூவரும் வந்தாயிற்று. இனி அறை திறக்கப் படலாம்" என ஆணை யாக வெளிப்பட்டது இராஜராஜன் குரல். வேறு வழி யின்றி அறைக் கதவு அந்தணர்களால் திறக்கப் பட்டது. ஏடு இருந்த இடத்தில் எழும்பியிருந்தது கரையான் புற்று. மன்னன் மாதுயரம் உற்றான். மண் செரிவை எல்லாம் நீக்கி தைலக் குடங்கள் பலவற்றைச் சொரிந்து செல் மடியச் செய்து திரு ஏடுகளை எடுக்க, அளவற்ற ஏடுகள் அழிந்து பயனற்ற தாய் விளங்கக் கண்டு உள்ளம் நைந்து அழுது புலம்பி அயர்ந்து நின்றான். அப்பொழுது "சைவ நெறித் தலைவரே னும் மூவர் பாடல் வேய்ந்தன போல் மண் மூடச் செய்தே ஈண்டு வேண்டுவன வைத்தோம்" என்று ஓர் அசரீரி ஒலித் தது. அதைக் கேட்ட மன்னன் மண்டிய துயரம் மாற மகிழ்ச் சியுற்று நம்பியாண்டார் நம்பி அடிகள் முடிசேர்த்து நன்றிப் பெருக்கைப் புலப்படுத்தினான். சிவனடியார்க்கெல்லாம் உத வுக என்று தனது பண்டாரத்தைத் திறந்து விட்டான்.

அத்தெய்வப் பாடல்களுக்குப் பண்டிருந்த வகையில் இசை அமைப்பு செய்ய எண்ணினான். அந்த நோக்கத்தோடு திரு எருக்கத்தம்புலியூர் திருக்கோயில் சென்று சிவனை வணங்கி பண்ணமைக்கும் பணி சிறக்க உதவவேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டான். இசையும் யாழும் வல்ல பாணர் குடியில் தோன்றிய நங்கை ஒருத்திக்குப் பண்ணியல்பு முழுதும் பொருந்த அருள் புரிந்துள்ளோம் என்று இறை சிவன் எதிர் மொழிந் தான். அதைக் கேட்டு உளம் மகிழ்ந்த இராஜராஜன் அவளை அழைத்து வந்து அவளைக் கொண்டு பண்ணமைக்கும் வழி என்ன என்று சிந்தித்தான். அப்பொழுது, அவளை அழைத்து வந்து திருச்சிற்றம்பலத்தின் உள்ளே கூத்தப்பிரான் திரு முன்பு சகல மரியாதைகளுடனும் அமரச் செய்து அவள் பணித் தவாறு அப்பாடல்களுக்கு இசை அமைப்பது பொருந்தும் என ஒரு ஒலி கேட்டது. அந்த ஒலியை மன்னன், நம்பி, மறை யவர்கள், மற்ற பல சிவனடியார் முதலியோர் கேட்டார்கள். எனவே அதற்கேற்ப ஏழு திருமுறைகளாக மூவர் தமிழை வகுத்துப் பண் அமைத்து ஒப்பரிய மெய்ப்பணியைச் செய்து உயர்ந்தான்.

சொல்லொணு பெருமுயற்சியின் காரணமாக வெளிப்படுத் தப்பட்ட உண்மையும், இயல்பாகவே அப்பாசுரங்களின் தத் துவச் செறிவிலும் இலக்கிய நயத்திலும் பக்திச் சுவையிலும் ஈடுபட்டு மகிழும் ஆர்வமும் இராஜராஜனைத் திருமுறைச் செல் வனுகவே ஆக்கிவிட்டன. பல்லாயிரம் பாடல்கள் அநியாய மாக அழிந்தவை போக எஞ்சியுள்ள இச்சில்லாயிரம் பாடல்க ளாவது பொன்றுது பொலிய வேண்டும் என்ற பெருங் காத லால் இதற்கென் ஒரு பெரும் அறக் கொடை நிறுவியிருக்கி ருன். நாள் முழுதும் இடையீடின்றி தேவாரத் திருப்பதிகங் களை ஓதிக்கொண்டே இருப்பதற்காக நாற்பத்தெட்டு ஓது வார்களையும் இரண்டு உடுக்கை, மத்தள கலைஞர்களையும் நிய மித்திருக்கிருன். இவர்கள் ஐம்பது பேருக்கும் நாளொன்றுக்கு

இறைவன் ஆடிய தாண்டவம்

ஒவ்வொருவருக்கும் முக்குறுணி (இருபத்து நான்கு பட்டனம் படி) நெல் சம்பளமாகக் கொடுத்து வந்திருக்கிறான். இனியும் எக்காரணத்தினாலும் உள்ள பாடல்களுக்கும் ஊறு வந்து விடப்படாது என்ற அக்கறையும், ஆர்வமுமே இதைச் செய்ய இராஜராஜனைத் தூண்டியிருக்க வேண்டும்.

இராஜராஜன்

பெரிய கோயில் எடுத்தது

இராஜராஜன் பெருநெறி பிடித்து ஒழுகியவன். சிறியன சிந்தியாதான் என்ற கம்பன் வாக்கிற்கு சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக விளங்கியவன். சிவனடி மறவா சிந்தையன். அருங்கலை விநோதன். பல்துறை அறிவும் நிரம்பிய நல் அறச்செல்வன். அருஞ்சமர் பல கண்ட பெரும் புகழாளன். வெற்றி பல கொண்டு, பொன்னும், புகழும் பெருக்கியவன். மாற்றவர் பண்டாரங்களின் பொன்னை எல்லாம் திருப்பணிக்கும் அறப்பணிக்குமே அர்ப்பணித்தவன். அவன் காலத்தில் அவனும் அவனைச் சார்ந்தோராலும் எடுப்பித்த கற்றளிகள் பலவற்றுள்ளும் சிறந்த ஒன்றாய்த் திகழ்வது, இராஜ ராஜேச்வரம் என்னும் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலாகும். விண்ணளவுயர்ந்த விமானம், தக்ஷிணமேரு எனப் புகழ் கொண்டு திகழ்கிறது. திருவுண்ணாழி (கர்ப்ப கிருஹம்), மிகப் பெரியது. இலிங்கம் ஆவுடையார் அப்படியே. இலிங் கத் திருமேனியைத் திருநீராட்ட மேனிலை ஆளோடிகள் அமைய, மேனிலையிலே தென்பால் சுவரிலே, நீர்த்தொட்டி அமைந்திருக்கும் அருமையையும் இங்கு தான் காணமுடியும். அங்ஙனமே நந்தியும் பெரிது. மன்னன் உள்ளத்தைப் போலவே மன்னுபவை அனைத்தும் பெரிதாக அமைந்தன. தோற்றத்தால் மட்டும் அன்றி சூட்டிய பெயர்களும் பெரிது. பெரிய கோயில், பெருவுடையார், பெரிய நந்தி, பெரு

விமானம், பெரும் சுற்று, மொத்தத்தில் பெரிய கோயில். பின்னே அமைத்த அம்மனையும் கூட அவன் வழி வந்தவர்கள் பெரிய நாயகியாக பெயரும் உருவும் கண்டிருக்கிறார்கள். அவன் காலத்திற்கும் முன் வரை இருந்த கட்டடக்கலையில் அற்புத மாற்றமொன்றை ஆக்கிய முதல்வன் இராஜராஜன். ஆகம வழி பாட்டின் ஒரு கூறுகிற, வலம் வரும் பொழுது, கோயில் ஸ்தூபி, விழு நீர்ப் போக்கு ஆகியவற்றைத் தாண்டியோ, மிதித்தோ செல்ல வேண்டாத ஒரு அமைப்பை இவன் ஆக்கியிருக்கிறான். விமானக் கலசத்தின் நிழல், திருச்சுற்றில் விழாதவாறு அமைத்ததும், விழு நீர்ப் போக்கு ஒரு ஆள் உயரத்தின் மேல் ஓடி வந்து விழுமாறு அமைத்ததும், இவன் செய்த சிறந்த மாற்றங்களாகும். எனவே இந்த ஆலயத்து வழி படுவோர் சோமசூத்ர பிரதக்ஷிணம் என்று சொல்லுகின்ற நெறியை விடுத்து முழு பிரதக்ஷிணம் செய்யும் வசதியை உண்டாக்கித் தந்திருக்கிறான். ஆகமரீதியாக அமைக்கப்பெற்ற இடைகழி (அந்நராளம்) வண்ணப் பட ஓவியங்கள் கலைப்பொலிவும், வரலாற்றுச் செய்திகளும் நிரம்பியதாக அமைக்கப்பட்ட அருமையை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும். அவற்றுள் தம்பிரான் தோழனை சுந்தரமூர்த்தியும், தடுத்தாட் கொண்ட சிவபெருமானும், காட்சி தரும் உன்னத ஓவியம், பெரிதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அதில் காணப்படுகிற ஆவணமும், அவ்வாவணத்தில் உள்ள எழுத்துக்களும், வரலாற்றுத் துறைக்குக் கிடைத்த மணியான சான்றுகளாகும். மற்றொன்று, சுந்தரரும் சேரமானும் திருக்கயிலை செல்வதைச் சித்திரிப்பதாகும். முறையே பரிமேலும், கரிமேலும் அமர்ந்து கயிலைச் செல்லும், சேரமானும், சுந்தரரும் சிந்தைக்கு இனியவராய்த் திகழ்கின்றனர். இருவர் முகத்திலும், வளர்ந்து பொலியும் தாடியும் மீசையும், இவர்களின், யாத்திரைக் கால நீட்டத்தை உணர்த்துவதாகக் கொள்ளலாம்.

திரிபுரம் எரித்த விரிசடைக் கடவுள் திகழ்தரும் ஓவியம், தெய்வக்கலையோடு மிளிர்கிறது. உடலின் அமைப்பும், சினம் காலும் திருமுகச் செவ்வியும், ஓவியக்கலையும், உயிராகத் திகழ்கின்றன. இங்ஙனமே, மற்றும் பல புனை ஓவியங்கள் அழகும், கருத்தும் அமைந்து அக்காலச் சிற்பங்களின் கை வண்ணத்தைக் காட்டுகின்ற வரலாற்று ஏடுகளாகும்.

இவன் வாரி வழங்கிய பொன்னும், பொருளும், போன இடம் காணமுடியாவிட்டாலும், ஆடலுக்கும், பாடலுக்கும், அருங்கலைக்கும், வழிபாட்டிற்கும் வைத்த நிலம், வழிமாறிப் போனாலும், இவன் எழுந்தருளிவித்தப் படிமங்களும், செப்புத் திருமேனிகளும், இன்றும் நின்று இவன் புகழ் பரப்பிக் கொண்டிருக்கின்றன. இத்திருக் கோயிலுக்கு ஆண்டுக்கு 1,20,000க்கு மேற்பட்டகல நெல் வரக்கூடிய நிலங்களும், 4000க்கும் மேற்பட்ட கறவைப் பசுக்களும், 4000க்கும் மேற்பட்ட சாவாமூவாப் பேராடுகளும், 100க்கும் மேற்பட்ட கார் எருமைகளும் இவன் வழங்கியிருக்கிறான். எல்லாத் திருமேனிகளுக்கும், இவனும், இவன் திருத்தமக்கையும், இவன் பெண்டுகளும், இவன் அரசியல் கரணத்தாரும், கொடுத்த அணிகலன்களும், பரிகலன்களும், அளப்பரியன. ஆகம நெறியில் வழிபாட்டிற்குறிய பல்வேறு இசைவாணர்களும், ஆடல் மகளிரும், ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்டவர்கள் நியமிக்கப் பெற்றிருக்கிறார்கள். நாளும் பொழுதும் விழா மலிந்து விளங்கியது, இராஜராஜேச்சுரம். ஸ்ரீகார்யம் என்றும், திருக்கோயில் நிர்வாகம் என்றும் பல துறையாகப் பிரிக்கப் பட்டிருந்திருக்கிறது. மாஹேஸ்வரக் கண்காணிகளின் தலைவராக, அரச குருவாகிய ஈசான சிவன் அரும்பணியாற்றியிருக்கிறார். திருக்கோயில் உள்பட சமயத் துறை முழுவதும், இவன் நம்பிக்கைக்கு உகந்த இவன் குடியில் தோன்றிய, பேரறிஞனை, ஆதித்தன் என்னும் பெயருடைய, மூவேந்தவேளான் பொறுப்பில் இருந்து வந்திருக்கிறது. அரசியலுக்கு அமைந்த சிறந்த விதிமுறைகளைப்

போன்று ஆலய நிர்வாகங்களுக்கும், அருமையான விதிமுறைகள் வகுத்து நடை முறையில் செயல்படுத்திய அறங்காத்த திறலுடையோனுக இராஜராஜன் திகழ்கிருன். வழிவழி வந்த மரபினருக்கு உரிமை உண்டென விதி வகுத்த அவன், அவரவர்க்கும் உரிய அறிவையும், ஆற்றலையும், திறமையையும், ஒழுக்கத்தையும், பெரிதும் வற்புறுத்தி உள்ளான். ஒவ்வொரு குடிக்கும், காணியாட்சியைக் கொடுத்து கடமையை நிறைவேற்றச் செய்த அவன் அக்குடியில், தகுதி உடையவன் இல்லாத போது, அக்குடியினரே தகுதி உடையார் ஒருவரைத் தமக்காகக் கடனுற்றச் செய்யும் உரிமையை வழங்கினுன். அக்குடியில் எவரும் இல்லாது ஒழியின் குறிப்பிட்ட அப்பணிக்குத் தக்காரை நியமிக்கும் அதிகாரத்தை அறம் ஆயும் குழுவுக்கு வழங்கியுள்ளான். அங்ஙனம் நிகழாத போது, இறுதி கட்டத்தில் அரசு தலையிட்டு ஆவன செய்ய வழியும் வகுத்துள்ளான்.

இவன் காலத்து கல்வெட்டு போன்ற பிடிபாடுகள், சீரான எழுத்தில் செம்மையாக அமையப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் காணப்படும் எவையும், மிகத்துல்லியமாகக் கணித்து உணர்த்தப்படுகின்றன. சிறிய பொன் அணிக்குத் தருகிற விளக்கத்தைப் போலவே, பெரிய செப்புப் படிமங்களுக்கும் அளவைகள் உள்பட நேரற்ற வேறுபாடுகள் புலப்பட, அழகிய திருப்பேரும் சூட்டி புலப்படுத்தப் படுகின்றன. இவனுக்கு முன்னும் பின்னும் எந்த மண்டலத்து எம்மன்னனும் இங்ஙனம் எண்ணி, அளந்து, நிறுத்து, சாற்றி, கணித்து விளக்கம் தந்தவர் எவருமில்லை என்று துணிந்து கூறலாம். இவற்றை எல்லாம் நாம் ஆழ்ந்து சிந்திக்கும் போது, எக்காலத்தும் எவ்வித குழப்பத்திற்கும் இடமின்றி எதையும் தெள்ளிதின் உணர்த்த வேண்டும் என்ற அக்கரையும் இவனுடைய ஆழ்ந்தகன்ற கூரிய நுண்ணறிவும் எவருக்கும் நன்கு புலப்படும்.

தன்னாட்சிக்கு உட்பட்ட நிலப்பரப்பு முழுவதையும், வளநாடு (District), கூற்றம் அல்லது நாடு (Taluk) என்று வகையறுத்தும், நிலங்களை அளவெடுத்தும், அடங்கல் ஏடுகளையும் அமைத்தான். மேலும் மேலும், அவற்றை நெறிப்படுத்திக் காத்துப் புரப்பதற்குக் கூறு செய்வார்களையும் நியமித்துள்ளான்.

தமிழகத்து வரலாற்றுத்துறைக்கு ஒரு சிறந்த சான்றாகத் திகழ்கிற மெய்க்கீர்த்திக்குச் செவ்விய முறையில் அடிகோலியவன் இராஜராஜனே. இவனுடைய மொழிப் பற்றும், கலைப் பற்றும், சமயப்பற்றும், ஒப்புயர்வற்றவை. எத்துறையையும் பொது மக்களுக்கென்றும் அறிஞர்கட்கென்றும் இருவேறாக வகுத்து எழில் பெருக்கியவன் இவனே. தமிழ்க் கூத்து, ஆரியக் கூத்து என்றெல்லாம் நெறிப்படுத்திய அறிஞன் இவனே. எக்கலையும் இறைவன் திரு முன்றிலில் எழில் சுரக்க வழிகோலியதுடன், அவ்வவற்றைக் கற்றோர்க்கெல்லாம் கற்பித்து அக்கலைகளை விளக்க ஆசிரியன் மார்களையும், அவற்றைக் கண்காணிப்பவர்களையும் நியமித்த அறவோன். ஆகையினாலே தான் பண்டித சோழன் என்று பாராட்டப் பெற்றான். சோழ மன்னர்களுக்குள்ளே பல்துறை அறிவும் நிரம்பியவன் என்பதை உணர்த்தவே அக்காலத்துப் புலவர் பெருமக்களே இவனைப் பண்டித சோழன் என்று பரவி மகிழ்ந்தனர் போலும்.

பெருவுடையார் கோயில்

செப்புத் திருமேனிகள்

தஞ்சை ராஜராஜீச்வரமுடையார் கோயிலுக்கு இராஜ ராஜனும், அவர் திருத்தமக்கை குந்தவையும், மாதேவியரும் பல அதிகாரிகளும், மற்றவர்களும் செப்புத் திருமேனிகளை எழுந்தருளிவித்துள்ளனர். அவை வருமாறு.

இராஜராஜன் எழுந்தருளிவித்த திருமேனிகள்

1. ஸ்ரீ பலி எழுந்தருளும் பொன்னின் கொள்கைத் தேவர்.
2. தக்ஷிணமேருவிடங்கர்.
3. ஆடவல்லார்.
4. மஹாமேருவிடங்கர்.
5. மஹாமேருவிடங்கர் நம்பிராட்டியார்.
6. தஞ்சை விடங்கர்.
7. சண்டேச்வர பிரசாத தேவர்.
8. பஞ்சதேக மூர்த்திகள்.
9. சுப்பிரமண்ய தேவர்.
10. தக்ஷிண மூர்த்திகள்.
11. மஹாவிஷ்ணுக்கள்.
12. மஹாவிஷ்ணுக்கள் நம்பிராட்டியார்.
13. சண்டேச்வர தேவர்.
14. நிருத்தம் செய்தருளுகின்றாராகக் கனமாக

எழுந்தருளிவித்த பிள்ளையார் கணபதியார்.

15. நிருத்தம் செய்கின்றாராகக் கனமாக எழுந்தருளுவித்த பிள்ளையார் கணபதியார்.
16. நின்றாராக எழுந்தருளிவித்த பிள்ளையார் கணபதியார்.
17. நின்றாராக எழுந்தருளிவித்த பிள்ளையார் கணபதியார்.
18. சுகாசனம் இருந்தாராக எழுந்தருளிவித்த பிள்ளையார் கணபதியார்.
19. சுகாசனம் எழுந்தருளியிருந்தாராக பிள்ளையார் கணபதியார்.
20. சுகாசனம் எழுந்தருளியிருந்தாராக பிள்ளையார் கணபதியார்.

இராஜராஜன் திருத்தமக்கையார், குந்தவையார் எழுந்தருளிவித்த திருமேனிகள்

1. ஆடவல்லார் நம்பிராட்டியார் உமாபரமேஸ்வரி.
2. தக்ஷிணமேருவிடங்கர் நம்பிராட்டியார் உமாபரமேஸ்வரி.
3. தஞ்சை விடங்கர் நம்பிராட்டியார் உமாபரமேஸ்வரி.
4. பொன் மாளிகைத் துஞ்சினதேவர்.
5. குந்தவையார் தம்மையாக எழுந்தருளிவித்த திருமேனி.

மாதேவியர் எழுந்தருளிவித்த திருமேனிகள்

ஒலோக மாதேவி

1. திருவடி நிலையில் எழுந்தருளி எழுந்தருளுகின்றாராகக் கனமாக எழுந்தருளிவித்த பிச்சதேவர்.

சோழ மாதேவி

1. ஆடவல்லார்.
2. ஆடவல்லார் நம்பிராட்டியார் உமா பரமேஸ்வரியார்.

	3. ரிஷபவாஹன தேவர்.
	4. ரிஷபவாஹனதேவர் நம்பிராட்டியார் உமாபரமேஸ்வரியார்.
	5. ரிஷபம்.
அபிமானவல்லி	1. இலிங்கபுராண தேவர்.
த்ரைலோக்ய மஹாதேவி	1. கல்யாணசுந்தரர்.
பஞ்சவன் மாதேவி	1. தஞ்சை அழகர்.
	2. தஞ்சை அழகர் நம்பிராட்டியார் உமாபரமேஸ்வரியார்.
	3. கணபதி.
	4. பதஞ்சலி தேவர்.
பிருத்வி மஹாதேவி	1. ஸ்ரீகண்ட மூர்த்தி.
இலாட மாதேவி	1. பாசுபத மூர்த்தி.

அதிகாரிகள் எழுந்தருளிவித்த திருமேனிகள்

உடையாருக்குக் காரியஞ் செய்கின்ற பொய்கை நாடு கிழவன் ஆதித்தன் சூர்யன் ஆன தென்னவன் மூவேந்த வேளான்	1. நம்பி ஆரூரர். 2. நங்கை பரவையார். 3. திருநாவுக்கரையன். 4. திருஞானசம்பந்தர். 5. பெரிய பெருமாள். 6. பெரிய பெருமாள் நம்பிராட்டியார் ஒலோக மாதேவி. 7. பெரிய பெருமாளுக்குத் தேவார தேவராக எழுந்தருளிவித்த தேவர் சந்திரசேகர தேவர். 8. தத்தா நமரே காண் என்னும் மிலாடுடையார்.

	9. க்ஷேத்ர பாலர்.
	10. ஆடுகிருராகக் கனமாக எழுந்தருளிவித்த ஸ்ரீபைரவ மூர்த்திகள்.
	11. சிறுத்தொண்ட நம்பி.
	12. திருவெண்காட்டு நங்கை.
	13. சீராள தேவர்.
சிறுதனத்துப் பெருந்தரம் கோவன் அண்ணுமலையான கேரளாந்தக விழுப்பரையன்	1. பிருங்கீசர். 2. சூர்ய தேவர்.
அதிகாரிகள் காஞ்சி வாயிலுடையார் உதையதிவாகரன் தில்லையாளியாரான இராஜராஜ மூவேந்தவேளார்	1. கிராதார்ஜுன தேவர்.
நித்தவிநோத வளநாட்டு நல்லூர் நாட்டு பஞ்சவன் மாதேவி சதுர்வேதி மங்கலத்து வடுகன்	1. துர்க்கா பரமேஸ்வரி.
இராஜராஜ தேவர் பெருந்தனம் கத்தி அரையன் மகன் கண்டையனை இராஜராஜ கத்தி அரையன்	1. காளாபிடாரி.

பெருவுடையார் கோயில்

திருவிழாக்கள்

ஆட்டைப் பெரிய திருவிழா.	9	நாட்கள்.
இதில் கொடியேற்று நாள்.	1	,,
ஆடவல்லார் எழுந்தருளும் நாள்.	3	,,
திருச்சதையத் திருவிழா.	12	,,
திருக்கார்த்திகை நாள் எழுந்தருளும் விழா	1	,,
ஸங்கிராந்தி நாள்.	12	,,

ஆகத் திருவிழா எழுந்தருளும் நாள் முப்பத்து நாலு.

பெருவுடையார் கோயில்

பணி மக்களும் கூலி வகையும்

பணி மக்கள்	எண்ணிக்கை	ஆள் ஒன்றுக்கு நெல் கூலி
பண்டாரம் செய்வார்	4	(இப்பகுதி சிதைந்துள்ளது).
திருப்பரிசாரகம் செய்வான்	166	நாள்—1 பதக்கு.
நிலையாய் தீட்சித்தார்	10	நாள்—3 குறுணி.
கணக்கெழுதுவான்	6	ஆண்டுக்கு—200 கலம்.
கீழ்க்கணக்கு	12	ஆண்டு—75 கலம்.
தளிச்சேரிப் பெண்டுகள்	400	ஆண்டு—100 கலம்
நட்டவம் செய்வான்	6	ஆண்டு—200 கலம்.
கொட்டாட்டுப் பாட்டு	5	ஆண்டு—150 கலம்.
கானபாடி	5	ஆண்டு—150 கலம்.
வங்கியம்	2	ஆண்டு—150 கலம்.
பாடவியம்	4	ஆண்டு—200 கலம்.
உடுக்கை வாசிப்பான்	2	ஆண்டு—150 கலம்.
வீணை வாசிப்பான்	2	ஆண்டு—150 கலம்.
தமிழ்ப் பாடுவான்	4	ஆண்டு—150 கலம்.
ஆரியம் பாடுவான்	3	ஆண்டு—150 கலம்.
கொட்டி மத்தளம்	2	ஆண்டு—100 கலம்.
முத்திரைச் சங்கு	3	ஆண்டு—100 கலம்.
பக்கவாத்தியம்	5	ஆண்டு— 75 கலம்.

காந்தர்வன்	20	ஆண்டு— 75 கலம்.
திருவாய்க் கேழ்வி	7	ஆண்டு—100 கலம்.
தளிச்சேரிப் பெண்டுகளுக்கும், காந்தர்விகளுக்கும் நாயகம் செய்வான்	2	ஆண்டு—200 கலம்.
கணக்கு	4	ஆண்டு—200 கலம்.
கீழ்க் கணக்கு	8	ஆண்டு—150 கலம்.
உவைச்சர்	11	ஆண்டு 50 கலம்.
சகடை கொட்டிகள்	11	ஆண்டு— 50 கலம்.
திருப்பள்ளித் தொங்கல் பிடிக்கும் ஆளுக்கு உள் படுவான்	1	ஆண்டு—100 கலம்.
ஆள்	10	ஆண்டு— 50 கலம்.
விளக்குடையார்களுக்கு உள் படுவான்	1	ஆண்டு—100 கலம்.
ஆள்	7	ஆண்டு— 50 கலம்.
நீர்த்தெளியான்	4	ஆண்டு— 50 கலம்.
சன்ஞளியன்	2	ஆண்டு— 75 கலம்.
திருமடைப்பள்ளிக் குசவருக்கு உள்படுவான்	1	ஆண்டு—100 கலம்.
ஆள்	10	ஆண்டு— 50 கலம்.
வண்ணத்தார்	2	ஆண்டு—100 கலம்.
காவிதிமை செய்வான்	2	ஆண்டு— 50 கலம்.
நாவிதம் செய்வான்	2	ஆண்டு— 50 கலம்.
திரு (கணி)	1	ஆண்டு—100 கலம்.
ஷை கீழ் ஆள்	2	ஆண்டு— 50 கலம்.
கோலினிமை செய்வார்	2	ஆண்டு—150 கலம்.
அம்பட்டன்	1	ஆண்டு—100 கலம்.
தய்யான்	2	ஆண்டு—100 கலம்.
ரத்தினத் தய்யான்	1	ஆண்டு—150 கலம்.
கன்ஞன்	1	ஆண்டு—100 கலம்.

தச்சு ஆசாரியம்	1	ஆண்டு—150 கலம்.
ஒடி ஆள்	2	ஆண்டு—150 கலம்.
தச்சு	2	ஆண்டு— 75 கலம்.
பாணன்	4	ஆண்டு—150 கலம்.
கண்காணித் தட்டான்	1	ஆண்டு—100 கலம்.
திருமெய்க்காப்பு	118	ஆண்டு—100 கலம்.

தஞ்சாவூர்

தெருக்கள்

தெருவு

தஞ்சாவூர்ப் புறம்படி

1. காந்தர்வத் தெருவு.
2. மடைப்பள்ளித் தெருவு.
3. வில்லிகள் தெருவு.
4. ஆனை கடுவார் தெருவு.
5. ஆனை ஆட்கள் தெருவு.
6. பண்மையார் தெருவு.
7. சாலியத் தெருவு.

தஞ்சாவூர் உள்ளாலை

1. சாலியத் தெருவு.

பெருந்தெருவு

தஞ்சாவூர்ப் புறம்படி

1. மும்முடிச் சோழப் பெருந் தெருவு.
2. நித்தவிநோதப் பெருந் தெருவு.
3. வீர சிகாமணிப் பெருந் தெருவு.
4. வீர சோழப் பெருந் தெருவு.

5. ஜெயங்கொண்ட சோழப் பெருந் தெருவு.
6. இராஜ வித்யாதரப் பெருந் தெருவு.
7. சூர சிகாமணிப் பெருந் தெருவு.

பேரங்காடி — தஞ்சாவூர்ப் புறம்படி

1. திருபுவன மாதேவி பேரங்காடி.

வேளம் — தஞ்சாவூர்ப் புறம்படி

1. உத்தமசீலியர் வேளம்.
2. அபிமான பூஷணத் தெரிந்த வேளம்.
3. உய்யக் கொண்டார் தெரிந்த திருமஞ்சனத்து வேளம்.
4. அருமொழித் தேவர் தெரிந்த திருபரிகளத்தார் வேளம்.
5. இராஜராஜத் தெரிந்த பாண்டித் திருமஞ்சனத்து வேளம்.

மடவிளாகம் — தஞ்சாவூர்ப் புறம்படி

1. ரவுத்ர மஹாகாளத்து மடவிளாகம்.

படை வீடு — தஞ்சாவூர்ப் புறம்படி

1. ராஜராஜப் பிரம்ம மாராயப் படை வீடு.